Udfordringen

... hele kirkens ugeavis

Søndag den 17. maj 2026 * Uge 21 * * Årgang 54

"Bed for konger og for alle i høje stillinger, så vi kan leve et roligt og stille liv."
(1. Tim. 2,2)

i 15 år har Klaus reciteret dele af Bibelen: Det giver nye dybder i forståelsen

Side 2-3

Aktuel debat om danskhed: Kan man forstå danskhed uden kristendommen?

Side 9

To forskellige konferencer i samme uge i Kolding: Aglow og Listen-2026

Side 5 og 16-17

"Vi må forholde os til faste, selvom det kan udfordre vores magelighed"

Side 23

Billeder har alt for længe været overset i sjælesorg

To præster har skrevet en bog om billeder i sjælesorg. De mener, at billeder kan tale til os på en måde, som ord ikke kan - og samtidig giver det Helligånden helt andre muligheder for at virke i mennesker uden at blive forstyrret af menneskers ord.

Side 12-13

Har du set de nyeste udgivelser fra Udfordringens Forlag?

- Udfordringens eget forlag udgiver løbende nye bøger - se hosianna.dk

Tankemylder
- Himmelske hjulspor

Gennem tre bibelske troshelte og fire anerkendte psykologiske modeller gives konkrete redskaber til at genvinde balancen i tanker, følelser, krop og vilje.

Af Poul Henning Krog.

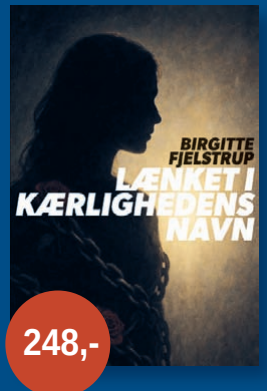

Roman: Lænket i kærlighedens navn

En intens og dybt bevægende fortælling baseret på en sand historie om kærlighedens skyggesider, voldens psykologi, troens kraft, om at finde vej i livet og om at finde vejen tilbage til sig selv – og til Gud.

Selvstændig fortsættelse af 'Ved du, at du er værdifuld?'

FDF-efterskole lukker

Efter mere end 45 år som en alment dannende efterskole med rødder i FDF og det kristne livs- og menneskesyn lukker Kongeådalens Efterskole i Lintrup efter dette skoleår. Da elevtallet og økonomien ikke tillader at starte næste skoleår, lukker skoledriften pr. 31.7.2026.

Det besluttede en enig bestyrelse på et ekstraordinært bestyrelsesmøde den 5. maj 2026.

Skolen har de seneste år kørt med underbelægning, blandt andet fordi der er færre unge i efterskolealderen. Om beslutningen siger formanden, Peter Hundebøll: "Det gør ondt at dreje nøglen om på et sted, der har betydet så meget for så mange. Men jeg hæfter mig også ved, at der heldigvis ikke er noget, der kan tage oplevelserne og stjernestunderne fra de mange tusinde efterskoleelever og FDFere, der i årenes løb har været på efterskole, kursus, Seniorfestival eller andre FDF-arrangementer på Kongeådalens Efterskole, og for hvem opholdet har været med til at give dem et ståsted at møde verden fra."

Efterskoleforeningen står klar til at hjælpe de elever, der allerede har tilmeldt sig skolen fra næste skoleår.

Kongeådalens Efterskole er en selvejende institution startet af Frivilligt Drenge- og Pige-Forbund, FDF i 1979. Efterskolen har også dannet rammen om utallige FDF-kurser og arrangementer, herunder den store musikfestival Seniorfestival, der ofte har tiltrukket mere end 1.500 deltagere fra hele landet. FDF arbejder på højtryk på at finde alternative lokationer til både Seniorfestival i september og Senior-væbnerkurset, der traditionelt afvikles på skolen i påsken, oplyser formanden og skolens forstander, Lars Hornum.

Bodil

Frikirkepræst 60 år

Svend Vestergård Jensen, der er præst i Din Frikirke, Haderslev, kunne den 11. maj fejre sin 60 års fødselsdag.

Svend V. Jensen. Foto: Simon Morell

Svend Jensen har gennem de seneste 12 år været præst i frikirken, der er en del af Evangelisk Frikirke Danmark. Menigheden i Haderslev, der de seneste år er vokset til 60 medlemmer, holder til i store, lyse lokaler på Simmerstedvej 16.

Svend er gift med Jette, og parret har tre voksne børn.

Bodil

Udfordringen

Udfordringen er en **selvejende** fælleskirkelig ugeavis med stof fra både **frikirker og folkekirken.** Avisen finansieres af abonnementer og annoncer og er **uafhængig** af såvel kirker som organisationer. - 2026: Årgang 54. Medlem af avisernes organisation Danske Medier. ISSN nr. 0902-5693

Tlf: 74 56 22 02. Postadresse:
Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld.
Redaktion@udfordringen.dk
Simon Thidemann (ansv.hav.), Lisbeth Thomsen, Bodil Lanting, Eilis Jokszies, Lisbeth Jepsen, Kirsten Krog m.fl.
Korrektur: Ingolf Becker.
Panelredaktører: Anne Manning-Pedersen, Filip Smidt og Poul Henning Krog.
Annoncer@udfordringen.dk:
Erik Damm og Lisbeth Thomsen

Abonnement@udfordringen.dk
Troels Hertzum
Bogsalg@udfordringen.dk
Bogholderi@udfordringen.dk
Henriette Pallesen
Hjemmesider: udfordringen.dk
hosianna.dk (bøger, musik, film)
udf.nu.
Revision: Redmark, Aarhus.
Tryk: Jysk Fynske Medier.
Medl. af Danske Medier. ISSN 0902-5693

"Jeg er ikke ude på at imponere, men på at formidle et budskab"

For 15 år siden begyndte Klaus Laursen at recitere kapitler og hele skrifter fra Bibelen offentligt, og det blev starten på 'Bibelen Live', hvor Klaus nu i 15 år har rejst rundt og reciteret forskellige dele af Bibelen. Udfordringen har fået en snak med Klaus om, hvordan det hele begyndte, og hvor han er nu, 15 år efter.

Af Eilis Jokszies

Klaus er vokset op i et kristent hjem, og Bibelen har altid været en del af hans liv.

"Jeg er vokset op på Bornholm og kom i folkekirken og Luthersk mission sammen med min familie. Jeg lærte bibelvers udenad i søndagsskolen, og vi sang også ofte nogle af de små vers. Det var nemt at lære udenad og blev aldrig glemt. Men jeg havde aldrig troet, at man kunne lære så meget af Bibelen udenad, som jeg har gjort. Det var slet ikke en tanke, at det kunne lade sig gøre."

Ville være præst

Som voksen læste Klaus teologi i Aarhus på universitetet og på Menighedsfakultetet, da han troede, at han skulle være præst. Undervejs blev han klar over, at det skulle han nok ikke alligevel. Han læste ikke færdig på universitetet, men endte med at få en bachelor i teologi på Menighedsfakultetet i 2009.

"Jeg stoppede både på universitetet og Menighedsfakultetet, men fortsatte på "Kursen", som var et ekstra tilbud i Aarhus Valgmenighed for teologistuderende. På Kursen underviste Morten Hørning, som i dag er professor i Det Nye Testamente. I sin undervisning opfordrede han os til at lære Filipperbrevet kap. 2, vers 5-11 udenad. Min reaktion var, at det ikke kunne lade sig gøre."

Fillipperbrevet åbnede døren

Selv om Klaus ikke troede, han kunne lære så mange vers udenad, gjorde han noget ved det, og hans kone fandt en bog, som hedder 'Memo', som handler om memoreringsteknik.

"Da jeg havde læst bogen, prøvede jeg nogle teknikker med de vers, jeg skulle lære – og inden dagen var omme, kunne jeg dem udenad. Jeg kunne mærke, at der var noget her, som fungerede. Jeg blev grebet af det, fordi jeg ikke fra naturens side havde en god hukommelse, men oplevede, at det satte sig alligevel. Derfor blev jeg nysgerrig på, hvor meget det kunne lade sig gøre at lære udenad. Så jeg startede fra starten af Filipperbrevet – og så husker jeg det som, at jeg næsten ikke lavede andet i min fritid de næste to måneder. Jeg blev så grebet af at finde ud af, hvor meget jeg kunne lære udenad. Jeg havde blandt andet en oplevelse, hvor jeg vågnede kl. 4 om natten, hvor Filipperbrevet kørte i hovedet på mig."

> ***"Jeg konstaterede ret hurtigt, at det med at lære bibeltekster udenad er guld."***

Ordene arbejdede i ham

Efter to måneder kunne Klaus Filipperbrevet udenad, og han oplevede, at der skete noget med ham i processen.

"Jeg konstaterede ret hurtigt, at det med at lære bibeltekster udenad er guld. De ord begyndte at arbejde i mig på en anderledes måde, end de før havde gjort. Det er jo ikke, fordi jeg ikke har læst det før. Men fordi det var "masseret" ind i mit system, kunne jeg opleve, at ord fra Filipperbrevet poppede op i min hukommelse og gav mig noget, som jeg kunne bruge i den samtale, jeg stod i. Det gjorde noget og tændte mig på en eller anden måde. På det tidspunkt tænkte jeg slet ikke på, at jeg kunne tage ud og recitere og dramatisere det for andre."

En idé fødes

En særlig oplevelse satte gang i det, der blev til Bibelen Live.

"En dag gik jeg hjemme i stuen og øvede på at recitere udenad," fortæller Klaus. "Min svigerinde sad i stuen og ammede min niece, mens jeg øvede, og pludselig sagde hun: "Klaus, det der skal du gøre for andre." Jeg tror, at det var der, ideen blev født, for jeg havde ikke selv på det tidspunkt overvejet den mulighed. På det tidspunkt gjorde jeg det stadig for min egen opbyggelses skyld."

Dagen efter gik han op til overboen og spurgte, om han

En opfordring fra en underviser satte Klaus i gang med at lære bibelvers udenad. Da han opdagede, at de memoreringsteknikker, han afprøvede, fungerede, blev han grebet af det. Privatfoto

I 2011 reciterede Klaus for første gang for et publikum på en menighedslejr. For Klaus blev det opgaven på lejren, der satte gang i hans arbejde med at recitere Bibelen og allerede det første år, var han ude at recitere Bibelen 16-17 gange. I dag er det hans fuldtidsbeskæftigelse. Privatfoto

ikke ville høre Filipperbrevet. "Han var missionær, så han sagde selvfølgelig ja," siger Klaus med et smil – "og så reciterede jeg hele brevet for ham. Han blev begejstret og bad mig recitere det på en menighedslejr. Så i april 2011 stod jeg på lejren og reciterede det for dem på lejren."

Fra idé til virkelighed

For Klaus blev det opgaven på lejren, der satte gang i hans arbejde med at recitere Bibelen. Der var nogen, der havde hørt ham recitere på lejren, som bad ham gøre det på deres lejr, og så var han i gang.

"Jeg var ude at recitere 16-17 gange i det første år," fortæller Klaus. "Dengang tog jeg ikke penge for det, og jeg betragtede det ikke som et arbejde. På det tidspunkt var jeg begyndt at lære Markusevangeliet udenad, og det brugte jeg mange timer på. Så tjente jeg penge ved at have job som handicaphjælper. Året efter reciterede jeg 40 steder, mens jeg stadig var handicaphjælper. Men en af mine tidligere medstuderende sagde på et tidspunkt, at det at recitere kunne være mit arbejde, som jeg fik løn for, ligesom han fik løn som præst."

Bibelen som fuldtidsjob

På baggrund af vennens opfordring, begyndte Klaus at tage et honorar.

"I starten havde jeg det fint med, at det ikke var et fuldtidsarbejde, men så fik jeg behov for at dedikere mig 100% til det. Jeg brugte jo lang tid på at lære bibeltekster udenad for at komme ud at recitere, men også for min egen skyld. Jeg kunne mærke, at hvis det kunne blive et fuldtidsjob, ville det give flere timer til at investere i at bruge tid på at lære udenad."

Derefter gik det stærkt, og Klaus begyndte at få fuld kalender med ca. 90 arrangementer. Det voksede de følgende 2-3 år. Indtil Corona kom og væltede det hele.

En anderledes periode

Efter Corona var det rigtig svært at komme i gang igen, og derfor fik Klaus job som præst i en frimenighed, Kirken ved Tange Sø.

"Jeg var præst i 3,5 år – og jeg afløser stadig nogen gange. Det var en skøn menighed at være i med dejlige mennesker. Det var et dejligt arbejde, men det brændte ikke i mig på samme måde, som arbejdet med Bibelen Live havde gjort. Derfor valgte jeg igen at gå all in med Bibelen Live, og det har jeg været lige siden. Jeg har et arbejde, som jeg elsker – og det var grunden til, at jeg stoppede som præst; ikke fordi jeg ikke kunne lide det, men det her brændte jeg bare for på en anden måde."

"Der er mange formanende ord, som jeg godt kendte for 20 år siden, fordi jeg havde hørt dem i min opvækst, men som lever tydeligere i mig nu."

Taknemmelighed

Der er gået 15 år, siden Klaus begyndte at recitere Bibelen. Han har rejst rundt i landet og gjort det for både konfirmander, i missionshuse, på højskoler mv. Når han ser tilbage på tiden med Bibelen Live, er han først og fremmest taknemmelig.

"Det er et vildt privilegie, at jeg har fået lov til at have et arbejde, som samtidig er mit liv. Jeg har haft perioder, hvor jeg gik i seng om aftenen og glædede mig helt vildt til næste morgen, fordi jeg skulle videre med at lære tekster udenad. Det er fantastisk at få lov til at åbne teksterne for nogen, som aldrig har læst Bibelen, f.eks. konfirmander. Så er der oplevelser, hvor jeg kommer ud i missionshuse og møder mennesker, hvor ordet åbner sig for dem på en ny måde. Bibelen bliver mere levende for mange, fordi det bliver sagt i stedet for at blive læst. Jeg har også nogle meget rørende tilbagemeldinger fra folk, som har svært ved at læse selv. De har f.eks. sagt, at de nu følte sig ligestillet med andre, fordi de havde fået det leveret i stedet for at kæmpe med at læse det."

"Det at kunne bibeltekster udenad, har på en eller anden måde flyttet den måde, som Bibelen er i mit liv," siger Klaus. "Jeg kan jo ikke hele Bibelen udenad, men jeg kan en del efterhånden. Det gør noget, at det ikke kun er noget, jeg læser, men det er ord, som lever i mig."

Voksende forståelse

"Der er mange formanende ord, som jeg godt kendte for 20 år siden, fordi jeg havde hørt dem i min opvækst, som lever tydeligere i mig nu. Ordene i Jakobs brev omkring rigdom i kapitel fem, hvor Jakob taler nogle "krasse" ord ind i vores materialistiske kontekst. Dem har jeg jo masseret ind i mit eget system, og det påvirker mig. Det påvirker mig i mit liv, så jeg, når jeg står i en beslutning, kan huske, hvordan jeg skal bruge det – selv om jeg ikke altid gør det. Jeg er jo en synder som alle andre. Nogle gange ville jeg ønske, at jeg ikke kunne huske dem."

Klaus giver flere eksempler på tekster fra Bibelen, som har fået helt nyt liv for ham.

"Passionsberetningen lever mere i mig nu, fordi jeg har gjort det, sagt det, spillet det og dramatiseret det så mange gange, så det er helt levende for mig. Hele Jesu bjergprædiken er i mit system, fordi jeg har lært den udenad. Det har gjort, at der er nogle tekster, jeg forstår på en anderledes måde, end da jeg læste dem, fordi jeg nu kan dem udenad. Jeg kendte godt beretningen om Ester, som blev dronning. I dag tror jeg, at Ester er et billede på Jesus, som giver sit liv for os, lige som Ester var villig til at give sit liv for at redde folket. Den skulle jeg lære udenad, før jeg så det."

"I lignelsen om den fortabte søn, kalder den yngste søn sin far for far hele vejen igennem, mens den ældste søn aldrig sagde far. Er der noget her, Gud vil sige om vores gudsforhold? Det tror jeg, der er. Jeg havde bare ikke set det, før jeg lærte den udenad. Det giver mig noget, at mens jeg går og lærer tekster udenad, så opstår der en forståelse af teksten, som ikke har været der før."

Det handler om at formidle et budskab

For Klaus er det ikke vigtigt at vise, at han kan en masse udenad. "Jeg er ikke ude på at imponere, men på at formidle et budskab," fortæller han.

Klaus håber at få lov til at lave Bibelen Live, så længe han skal arbejde, men han er også meget åben for, at det kan være, at Gud har en anden plan.

"Jeg har jo fået et arbejde, som jeg ikke selv havde forestillet mig for 16 år siden. Derfor tænker jeg, at jeg må være åben, for det kan være, jeg skal noget, som jeg slet ikke har fantasi til at forestille mig. Men jeg håber, at jeg kan få lov til at fortsætte med det her, for jeg elsker mit arbejde," slutter han med et smil.

I 2025 deltog Klaus Højgaard Laursen ved Himmelske Dage i Silkeborg. Ved åbningsgudstjenesten på torvet fremførte han fortællingen fra Lukasevangeliet om vandringen til Emmaus. Privatfoto

Kirker i hele Danmark markerer 'Den forfulgte kirkes søndag'

- I mit nabolag opførte mændene sig som diktatorer, og kvinderne måtte adlyde dem fuldstændigt, fortæller Ariana i videoen 'Ariana hjælper knuste kvinder til at hele igen'. Ariana modtog selv dødstrusler fra sin bror og måtte flygte fra Afghanistan, da hun var blevet kristen. Foto: Open Doors

Organisationen Open Doors inviterer hvert år kirkerne til at holde en særlig bededag for forfulgte kristne. I år foregår det den 31. maj, og der er særligt fokus på de kristne i Afghanistan.

Om denne fælleskirkelige bededag, der afholdes i og af den lokale kirke, skriver Open Doors Danmark:

- På denne dag kan du bede sammen med kirker over hele landet – lokalt i din egen kirke.

Bededagen ligger hvert år på søndagen efter pinse. Det var netop efter pinse og Åndens udgydelse, at forfølgelsen af de første kristne begyndte, da apostlene Peter og Johannes blev arresteret for deres forkyndelse i det jødiske tempel i Jerusalem (se Apostlenes Gerninger kap. 4).

Søndagen efter pinse markerer derfor symbolsk begyndelsen på den forfulgte kirke, og derfor er det naturligt, at kirker netop denne dag samles for at bede for kristne, der i dag lever under pres, trusler og vold.

Bededagen holdes ikke kun i Danmark, men også i en række andre lande. I Brasilien støtter 17.500 kirker eksempelvis op om dagen, oplyser Open Doors.

Gratis for kirkerne

Det er gratis for den enkelte kirke at deltage i 'Den forfulgte kirkes søndag'. Men man skal registrere sig på Open Doors' hjemmeside for at få adgang til de fælles materialer – herunder prædikeninspiration, bønnekort, video, præsentationer og materialer til børn.

"Min drøm er at se flere hundrede danske kirker, som støtter op om forfulgte kristne ved at markere dagen," udtaler Simon Bastrup Grud fra Open Doors.

.

Materialer til både voksne og børn

Når man har tilmeldt sin kirke, kan man få adgang til forskellige materialer, blandt andet om det at være kristen i Afghanistan. Her må enhver kristen nemlig skjule sin tro, fordi det kan koste livet at blive afsløret som frafalden.

Mange kristne er derfor flygtet fra landet og bor nu i et af nabolandene, hvor de lever en ekstremt udsat tilværelse. En af disse flygtninge er Ariana, som man kan møde i en video fra Open Doors.

Blandt materialerne fra Open Doors er der også forslag til bedeemner, forskellige slides og inspiration til en prædiken på denne Trinitatis søndag om sammenhængen mellem discipelskab og forfølgelse ud fra teksten i Matt. 28,16-20 med overskriften 'Følg kongen til korset'.

Der er også materialer til børn om livet i den forfulgte kirke, fx kan børnene se en video om pigen Alicia og hendes familie fra Mexico.

Et farligt sted for kristne

Når Afghanistan er i fokus søndag den 31. maj skyldes det i høj grad, at landet regnes som et af de mest farlige steder i verden for kristne. Efter Talebans magtovertagelse i august 2021 er kristne enten flygtet ud af landet eller gået under jorden.

"Stort set alle kristne i Afghanistan er konvertitter fra islam, og frafald straffes ifølge islamisk lov med døden. For familier, klaner og lokalsamfund opfattes konversion som en alvorlig krænkelse af ære og fællesskabets normer, hvilket kan udløse voldelige repressalier – også blot ved mistanke om konversion," forklarer Simon Bastrup Grud.

På grund af risikoen ved at samles er kirken i Afghanistan stærkt fragmenteret. Og de afghanske kristne, der er flygtet til de centralasiatiske nabolande, risikerer i stigende grad at blive deporteret tilbage til Afghanistan, hvor de som følge af deres flugt mødes med øget mistro og fjendtlighed.

Bodil

"Å-Festival-ånden finder man i fællessangen"

Å-Festival ønsker at bidrage til et meningsfyldt fællesskab gennem musikken. Udover koncerter er der derfor stor vægt på fællesskabet i at synge sammen, skriver Å-Festival i en pressemeddelelse

På Å-Festival bliver der både afviklet store koncerter og holdt store lovsangsfester. Foto: Å-Festival

I pinsen afvikles den kristne musikfestival Å-Festival for 36. gang. Arrangørerne forventer op mod 6.000 besøgende i det vestjyske.

Som mange andre festivaler samler Å-Festival fællesskabet gennem musikken. Dog er koncerterne ikke festivalens eneste musikalske højdepunkt, da der igen i år også bydes ind til fællessang af den helt store skala.

"Noget af det, vi virkelig er gode til på Å-Festival, er fællessang. Når vi står side om side og synger sammen, opstår der noget af det mest magiske. Der kan man for alvor mærke fællesskabet og vide, at man ikke står alene. Lige dér – det er Å-Festival-ånden," fortælle Kåre Dyhr Pedersen, Formand for Å-Festival.

I år vil der, udover fællessang i det store telt, være mulighed for at synge sammen søndag eftermiddag på torvet, når Praise (DK) gæster Å-Festival.

Praise er et gospel-event, der samler alle i glæden ved at synge sammen. Deres repertoire spænder bredt – fra hitlistefavoritter til sange, der nyfortolker gospeltraditioner, og de bevæger sig inden for temaer som kærligt menneskesyn, livsglæde og alment gospelmusik, står der i omtalen.

Artister med budskaber på hjerte

I år fyldes også den store scene med navne, som lægger op til at synge og danse sammen.

For to år siden gav Jonathan Traylor (US) et brag af en koncert på Å- Festival, og i år vender han retur og åbner den store scene fredag aften.

Den store scene bliver derudover gæstet af Rachel Purcell (US), og DJ Jesus Loves Electro (NO), hvoraf sidstnævnte i den grad kommer til at sætte gang i dansegulvet med fede beats kombineret med lovsang.

Søndag aften lukkes scenen af Rend Collective (IE) som siden 2010 har udgivet kristen folk-musik og spredt en hyggelig stemning med stærke, opmuntrende budskaber verden over.

"Med årets line-up håber vi at skabe en fest, hvor man virkelig kan mærke, at artisterne har noget på hjerte og ønsker at give det videre ud over scenekanten," siger Kåre Dyhr Pedersen.

Forkyndelse og lovsang

Koncerterne er Å-Festivals hjørnesten, men ordet om Gud er en lige så fast del af Å-Festival som koncerterne.

Derfor består Å-Festival også af møder med lovsang, undervisning og forkyndelse i det store telt, "hvor Bibelens ord bliver formidlet på et sprog, som er mere tilgængeligt for alle," skriver Å-Festival på sin hjemmeside.

Der er også andre lokationer i og omkring festivalpladsen, hvor man kan komme til forskellige seminarer. Her bliver der blandt andet et seminar med emnet 'Kristen og krig' og et om 'frygten for at skille sig ud'.

Alkoholfri festival

Å-Festival er alkoholfri, og selvom festen klart domineres af unge mennesker, er der også familieområder og et børnetelt med program for børnene. Her vil der blandt andet være koncert med 'Kongens Efterfølger'.

Spikeballturnering, Volleyballturnering og Escaperoom kan man også fornøje sig med i løbet af pinsedagene.

At Å-Festival er anderledes end de fleste andre musikfestivaller, opdager man hurtigt med et kig i programmet, hvor man blandt andet kan se, at søndag aften byder på lovsangsfest og mandag morgen på lovsangsgudstjeneste.

Man skal betale for at overnatte på Å-Festival, men ellers er der gratis adgang til alle arrangementer.

Red./Simon

Fakta om Å-Festival

- Å-festival er Danmarks største kristne musikfestival med ca. 3.000 overnattende og i alt 6.000 besøgende hen over pinsen
- Festivalen afholdes i pinsen den 22.-25. maj 2026
- Å-festival afholdes for 36. gang i Sdr. Felding
- Der er gratis adgang til alle koncerter på Å-Festival
- Pladsen kan rumme over 750 campingvogne + telte
- Å-Festival drives udelukkende af frivillige
- Å-Festival arrangeres af IMU og Indre Mission ud fra Sdr. Felding Missionshus samt repræsentanter fra Indre Missions arbejde på landsplan.

Aglow National Konference 2026:

Sæt sejlene og grib Guds vind

Ægteparret Dave og Nancy McDaniel åbnede konferencen på Acts Academy med Elin i midten som tolk. Nancy er præsident for Aglow International, mens Dave er præsident for 'Men of Issachar', som er mændenes Aglow-arbejde. Foto: Anne Manning-Pedersen

En personlig reportage af Anne Manning-Pedersen

'Sæt sejlene – grib Guds vind' var temaet for dette års nationale Aglow-konference, der blev afholdt den 8.-9. maj. Inger Porsen, national præsident, tilføjede en vis, venlig advarsel: "Ja, følg Guds vind, men sørg for at være forankret i Ordet. At være forankret i Ordet vil hjælpe jer med ikke at blive revet med af enhver lærdoms vind," sagde hun til de 120 kvinder og 21 mænd fra Danmark, Færøerne, Norge og USA, der var samlet i Højskolen Acts Academys auditorie i Kolding.

Det var en unik konference, fordi det kun er anden gang, at et ægtepar har prædiket sammen ved en Aglow National Konference i Danmark. Det var Nancy McDaniel, der er præsident for Aglow International, og hendes mand, Dave, international præsident for *Men of Issachar*, som er en del af Aglow International.

Dave og Nancy prædiker ofte sammen, især på et af Aglows mandater – forsoning mellem mænd og kvinder i Kristus. Deres måde at tjene sammen på var unik, forfriskende og meget behagelig. De gjorde det med stor lethed og humor, samtidig med at det også var salvet og kraftfuldt.

Med sin blide stemme mindede Dave deltagerne om at:

"Vi skal lære at gå sammen – mand og kone og mand og kvinde, for det er det, der etablerer æreskulturen for Gud til at gøre, hvad han vil. Dette kom efter en langvarig tid med tilbedelse med den enkle sang: 'Jeg vil give plads til dig til at gøre, hvad du vil'. Dave følte, at Herren selv sang den tilbage til deltagerne og sagde: "Som I giver plads til mig, vil jeg give plads i jer til at gøre, hvad jeg vil gøre i jer."

Inger Porsen udtalte om valget af gæstetalerne:

"Grunden til at et ægtepar skulle tjene os denne gang var ikke kun, at vores nye internationale formands ægtefælle er leder af Men of Issachar, som er mande-arbejdet i Aglow International. Det er samtidig en demonstration af det første mandat, som Aglow fik: Forsoning mellem mand og kvinde. Vi er skabt i Guds billede som mand og kvinde. Det var forbilledligt, hvordan Nancy og Dave tjente sammen og gav rum til hinanden, så Guds vinds virke blev mærkbar gennem hele konferencen."

Guds vind

Nancy udfoldede temaet lige så tydeligt, som det var blevet fastlagt af Danmarks landsbestyrelse, da de valgte det under bøn. På spørgsmålet om, hvad der var tanken bag temaet 'Sæt sejlene! Grib Guds vind', svarede Inger Porsen: Guds vind blæser altid, men kan vi fange den? Hvordan kan vi være på bølgelængde med det, Gud gør i dag?

Det gennemgående tema for konferencen blev virkelig at gribe Guds vind og at sætte vores sejl. Vi må være i stand til at opfange det, Gud gør lige nu. En sejlbåd er langt mere vanskelig at sejle end en motorbåd. Sejlene skal trimmes i forhold til, hvilken vej vinden blæser, og man skal være hurtig til at skifte retning. Jesus siger, at Åndens vind kan vi ikke regne ud – vi hører dens susen, men den blæser, hvorhen den vil.

Derfor må vi holde op med at prøve at regne ud, hvad Gud vil gøre, og i stedet lære at sætte vores sejl efter Helligåndens vind. Det er så vigtigt at lære at gribe Helligåndens vind. Når vi gør det, får vi den gave at være med lige der, hvor Gud bevæger sig i dag. Det er stort, og det giver altid en stor glæde.

Dave og Nancy McDaniel bad for de danske Aglow-ledere

Hvordan vil du gerne se denne konference påvirke Aglow i Danmark?

Inger Poren: "Vi har tidligere set kvinder enkeltvis have stærke tjenester, men aldrig som nu – en hær af kvinder, som der står i Salme 68 – en hær af kvinder, der bringer glædesbud. Måske har Herren gjort det sådan, at manden i en periode har været delvis skjult, for at kvinderne kunne blive gjort klar til at tjene sammen med manden. Jeg har et stærkt ønske om at se mand og kvinde tjene sammen i harmoni; hvor man ikke kæmper for at få plads, men hvor det er naturligt at give plads til hinanden.

Det gælder både i et ægteskab og i kirken. Må vi se den tjeneste, vi fik demonstreret på konferencen mellem mand og kvinde brede sig mere og mere i Danmark. Vi har to mandegrupper i Danmark, som er en del af Aglow International. Vi har været på en lang rejse, men som Nancy sagde: Gud forberedte os i går til i dag."

Fang vinden

Det første skridt til at fange vinden, sagde Nancy, er at give slip på kontrollen, ønsket om at have alt planlagt og overskuet. Planer er gode, men når Gud ændrer retning, vil en nøje fastlagt plan ikke fange hans vind, så det er vigtigt at planlægge at følge Guds plan, hvis han griber ind og ændrer din plan.

Da Udfordringen talte med Dave og Nancy, delte de meget vigtige indsigter og aspekter af mandatet om mand-kvinde forsoning i Kristus.

Tror I, at begge fløje af Aglow International, både mænd og kvinder, kan arbejde mere sammen, ligesom I har gjort det under denne konference?

Nancy: "I stedet for at forsøge at være ens, skal både mænd og kvinder erkende, at vi hver især bringer noget unikt, når vi arbejder sammen. Når vi har denne forståelse, ærer vi hinanden i stedet for at føle os truet af hinanden; vi supplerer hinanden i stedet for at konkurrere med hinanden. Mangel på forståelse forhindrer mænd og kvinder i at arbejde sammen.

Dave: Vi skal fremme hinanden, fordi vi ærer salvelsen i hinanden. Det bibelske billede er af mand og kvinde, der har herredømme sammen. Vi har brug for hinanden som svarende til hinanden, fordi vi hver især har styrker, som den anden ikke har. Det begynder med, hvordan vi behandler hinanden. Vi skal også give plads til hinandens gaver."

Nancy: "Bare fordi vi tjener sammen, betyder det ikke, at det kommer let. Vi tænker forskelligt, og hvis vi ikke stopper op og lytter for at forstå hinanden, kan det ende i katastrofe. Når mænd og kvinder kommer sammen, er der en fælles salvelse. Jeg har det bedre med ham, og han har det bedre med mig – ikke kun fordi vi er mand og kone, men på grund af det, vi bringer som mand og kvinde sammen. Men fordi det er Guds hensigt, at vi skal arbejde sammen, kommer Satan så stærkt imod os."

Tjener I altid sammen?

Dave: "Vi begyndte at tjene sammen, og Aglow er en god platform på grund af mandatet. Men vi tjener også individuelt, hvis vi er nødt til det."

Nancy: "Vi tjener sammen, men vi forbereder ikke vores budskaber sammen. Hvis vi gjorde det, ville det ende i et slagsmål. Vi lytter til Herren og forbereder os hver for sig, og når vi tjener, sørger Herren for, at det hele bliver gnidningsløst. At tjene sammen betyder ikke altid, at vi begge taler sammen ved hvert møde. Nogle gange går vi ind til et møde, og jeg siger måske til Dave, at han skal tale, selvom jeg måske har forberedt mig på det; og nogle gange siger han det til mig. Det handler ikke bare om at bringe Ordet sammen, men om at vide, hvem der har ordet til en bestemt tid."

Hvordan ser du, at Aglow og Men of Issakar passer sammen?

Dave: "Gud har skabt mænd til at være beskyttere og forsørgere, mens han skabte kvinder til at være fødende og omsorgspersoner. Det største problem, jeg så, var, at mænd kunne blive set som en trussel mod, at Aglows kvinde-tjeneste blev overtaget. Herren viste mig derefter, at Men of Issachar skulle være beskyttere af den vision og det kald, som Gud har givet Aglows kvinder; og sørge for, at kvindernes tjeneste kunne gøre alt, hvad Gud har kaldet dem til at gøre.

De oprindelige Men of Issachar, som beskrives i Bibelen, ønskede ikke at føre sig frem, men når de ikke er til stede, mærkes deres fravær. Men of Issachar er ikke så mange som kvinderne i Aglow, så vi støtter bare kvinderne og mødes virtuelt til vores mande-møder."

Nancy: "Siden starten har Aglow været en tværkirkelig platform for kvinder, hvor de kan være værter for Guds tilstedeværelse. Jeg håber at se Aglow smitte flere i Kristi Legeme for at bringe denne kerneværdi til så mange som muligt."

Konferencen sluttede med, at en glad forsamling gik hjem efter at have nydt en rig tilbedelse, bibelundervisning, fællesskab og god mad, og folk sagde på gensyn til den næste Aglow Nationale Konference næste år.

LEDERARTIKEL

Samtale er nødvendig for forståelsen

Kan det overhovedet lade sig gøre at sige noget, uden at det bliver misforstået?

Jeg tvivler.

Vi kan vel i virkeligheden aldrig sige eller skrive noget, uden det bliver opfattet eller hørt på en anden måde, end vi selv havde tænkt det. Det er et vilkår ved at være menneske.

Vi har alle sammen så meget historie og kontekst i os, at alt, hvad vi hører og læser, det hører og læser vi ud fra den kontekst, vi nu engang er udsprunget af.

Det kunne jo lede til den konklusion, at så er samtale nytteløs, men tværtimod er det netop derfor, at samtalen er vigtig. Vi kan ikke bare sige noget og så dermed mene, at al samtale er slut. I hvert fald ikke hvis vi ønsker at blive forstået. Vi er nødt til at høre, hvordan det, vi siger, bliver forstået, hvis vi vil være sikre på at blive forstået. Og hvis vi selv vil forstå, hvorfor det, vi siger, bliver forstået, som det gør, er vi nødt til at prøve at forstå, hvorfor det, vi siger, bliver forstået, som det gør.

Et sted midt imellem al den gensidige lytning og forklaring udspringer den bedste mulighed for at blive forstået og for selv at forstå - og dermed også den bedste mulighed for at blive klogere. Det er fordelen ved samtaler - og det er helt åbenlyst også udfordringen ved samtaler og årsagen til, at samtaler ofte ender i misforståelser.

Selv når jeg har et budskab, som, jeg mener, er ufravigeligt sandt, og jeg i en samtale møder en, der mener noget andet, så kan jeg godt lytte og forsøge at forstå årsagen til, at den anden mener noget andet, uden at jeg af den grund går på kompromis med mit eget synspunkt. Det vil faktisk også øge sandsynligheden for, at jeg kan forklare mit standpunkt på en måde, som den anden bedre kan forstå.

Paulus er i nogle af sine breve meget tydelig omkring, at hvis der er en i menigheden, der er på afveje i forhold til det sande evangelium, så skal vedkommende irettesættes eller i værste tilfælde smides ud af menigheden.

Det lyder ikke umiddelbart som en samtale. Men samtalen kan stadig være der, selv når man er så uenig, at man er nødt til i menighedssammenhæng at gå hver til sit. Man kan godt fortsætte samtalen, selv på områder, hvor man ikke er villig til at gå på kompromis, og på områder, som indeholder endegyldige sandheder. Det vil altid fremme forståelsen.

Der er ikke mange af os, der kan prale af at have Paulus' autoritet eller visdom - hverken når det gælder skriften eller åndelig indsigt. Derfor gør de fleste af os også klogt i at iføre os en stor mængde ydmyghed - også på områder, hvor vi mener, at noget er ufravigeligt sandt. Jeg er med på, at det er en svær balancegang, og kritikere vil sikkert mene, at så er der jo aldrig noget, der kan stå fast eller være sandt, men så har man misforstået, hvad jeg mener - og må gøre sit ypperste for at lytte igen.

Hvis det er rigtigt, hvad jeg indledte denne leder med, så må denne leder også nødvendigvis blive misforstået. Alligevel håber jeg, at den ældgamle pointe om 'at samtale fremmer forståelsen' står rimelig umisforståeligt klart - og selvom der ikke er noget nyt i den pointe, så er det noget, vi har brug for at minde os selv om med jævne mellemrum.

Og nej, budskabet i denne leder er ikke stilet til nogen specielt. Det er bare en generel overvejelse om en gammel sandhed.

Simon Thidemann
Ansvarshavende redaktør

UGENS PRÆDIKEN

Af Solfrid Bracher

Mariagerfjord Frikirke

Når vi bliver ét med Jesus

Da jeg var ung, længe før mobilens og internettets tid, levede jeg i det allernordligste Norge, tæt på den russiske grænse. Jeg blev forlovet med min danske kæreste, og vi boede 2.500 km fra hinanden.

Han kom fra København, og jeg boede i Kirkenes. Al kontakt mellem os foregik pr. brev, for vi havde ikke engang telefon! Jeg mindes på en særlig måde, hvordan jeg tit stod foran spejlet og sagde, at nu var jeg én dag nærmere den store dag, hvor vi skulle giftes. Længslen og ventetiden føltes uendelig.

Vi læser om Peter og Johannes i Apostlenes Gerninger, at de blev anset som ulærde – de var "kun" fiskere, men de havde en unik frimodighed, når de talte om Jesus som Guds søn og helbredte syge. Apostlene skabte undren og røre blandt folk, for folk vidste, at de havde været sammen med Jesus. Ill.: Bigstock

Alle de, som indgår ægteskab, bliver i virkeligheden ét med den person, de gifter sig med. Man indgår en pagt og kommitter sig til at være der for den anden. Som mennesker har vi brug for både at elske og at blive elsket. På den måde oplever vi tryghed og kærlighed.

Det er slet ikke svært at elske en, som viser sin kærlighed og trofasthed. Det skaber en stærk enhed. Kærligheden er jo ikke en følelse, men et valg – i gode og onde tider, i glæde og sorg, i stormvejr og solskinsvejr.

Den enhed, Jesus beder om for sit folk, er den samme enhed, som han har med sin Far. Den udspringer af den guddommelige enhed, som er grundlagt ved troen på Jesus, og den skal lede verden til troen på ham. Hemmeligheden er, at det er den samme kærlighed, som Faderen har elsket sin søn med, som skal være i de troende.

Ligesom min længsel efter min forlovede, mit ønske om både at gense og leve med ham, kan jeg se genskinnet i Jesu bøn til sin Far.

Han ønsker, at alle de, som er kommet til tro på ham, må opleve den samme kærlighed, som han har oplevet fra sin himmelske Far; en trofast, hengiven og ubrydelig kærlighed. For på den måde får vi et større perspektiv, og vi oplever, at troen på ham vokser.

Min mor, som var en fantastisk troens kvinde og forkynder med indsigt i Guds ord, havde en enkel tilgang til livet; og hun citerede tit Paulus fra Romerbrevet 1,16, hvor det står: "For jeg skammer mig ikke ved evangeliet; det er Guds kraft til frelse for **enhver, som tror,** både for jøde, først, og for græker. For i det åbenbares Guds retfærdighed af tro til tro – som der står skrevet: "Den retfærdige skal leve af tro.""

"Jeg ønsker at tjene Jesus med det jeg har fået! For det er for dig og mig, som har fundet troen på ham, han beder."

Der var intet, der kunne rokke hendes tro på Jesus, og hun vidste, at det handlede om at give det videre. Hun skammede sig ikke over at tilhøre Herren eller hjælpe andre til at finde troen på ham.

Jeg ønsker at tjene Jesus med det, jeg har fået! For det er for dig og mig, som har fundet troen på ham, han beder. Hans ønske er, at vi må blive ét med ham, ligesom når man indgår ægteskab, hvor man deler alt med sin elskede. Alt er åbent og ærligt, der er ingen hemmeligheder.

Der er en flot beskrivelse af apostlene Peter og Johannes i Apostlenes Gerninger, hvor man kan se, at disse mænd, uden stor teologisk erfaring og viden (de var anset som ulærde – de var "kun" fiskere) havde en unik frimodighed og tro på Jesus som Guds søn, så de helbredte de syge, og de skabte en undren og røre blandt folk, for *de vidste, at de havde været sammen med Jesus*.

Tænk hvilken frustration det må have været! En undren over, hvor de fik det fra. Men når Jesus selv går i forbøn for os, sker der ting og sager. Jeg ved ikke, om du kan mærke hans hjerteslag og længsel efter, at vi må opleve Faderens kærlighed.

Vi er Guds ønskebørn – hans øjesten, som han vil overøse med sin tryghed og kærlighed. Det er utrolig svært at fatte, især når vi bliver ramt af smerte og uforudset lidelse. Men vi holder heller ikke op med at elske vores børn, selv om de (eller vi selv) kommer ud i håbløshed og uforudsete ting. Jeg tror, at vores kærlighed bare forstærkes, og vi kæmper endnu mere for dem og viser en endnu større kærlighed til dem.

Mit ønske er, at vi må gribe om Jesu yppersteprestelige bøn og lade den tale til os i dag.

Prædikentekst: Joh. 17,20-26

Jesus beder for alle kristnes enhed

"Jesus sagde: 'Ikke for dem alene beder jeg, men også for dem, som ved deres ord tror på mig, at de alle må være ét, ligesom du, fader, i mig og jeg i dig, at de også må være i os, for at verden skal tro, at du har udsendt mig.

Den herlighed, du har givet mig, har jeg givet dem, for at de skal være ét, ligesom vi er ét, jeg i dem og du i mig, for at de fuldt ud skal blive ét, for at verden skal forstå, at du har udsendt mig og har elsket dem, som du har elsket mig.

Fader, jeg vil, at hvor jeg er, skal også de, som du har givet mig, være hos mig, for at de skal se min herlighed, som du har givet mig, for du har elsket mig, før verden blev grundlagt.

Retfærdige fader, verden har ikke kendt dig, men jeg har kendt dig, og de har erkendt, at du har udsendt mig; og jeg har gjort dit navn kendt for dem og vil gøre det kendt, for at den kærlighed, du har elsket mig med, skal være i dem, og jeg i dem.'"

Bibelteksten bringes med tilladelse fra Det Danske Bibelselskab og er fra den autoriserede oversættelse af Bibelen fra 1992. © Det Danske Bibelselskab 1992.

Af Jesper Oehlenschlæger

Sognepræst i Hillerød kirke,
præst ved Hillerød arrest.

Vabler og velsignelser - Et post Camino essay

Den filippinske præst Fader Manny kalder Caminoen "blisters and blessings". Og Caminoen er det hele, beretter kronikøren.

Det bløde morgenlys falder gennem de farvede mosaikvinduer i et lille kapel i Santiago de Compostela sammen med friskheden fra den nye dag. Et par ældre frivillige damer tænder kuglelysene på alteret og gør de sidste forberedelser til dagens messe. Den filippinske præst, Fader Manny, indfinder sig og gør sig klar til at fejre messen, som i dag er på engelsk.

Fader Mannys blik er tindrende klart, og trods sin lille, spinkle figur er han en åndskæmpe, da han først åbner munden. Han træder frem for menigheden iført hvid alba og en stola med motiver vævet i gyldne tråde, som sollyset fanger og minder os om, at vi stadig er i tiden efter påsken.

Vi er cirka fyrre personer bænket på de ubærligt hårde kirkebænke. Den indledende præsentationsrunde afslører, at vi kommer fra hele verden. Vi er samlet om en meditativ afslutning på hver vores Caminovandring, der har varieret i længde fra 100 til over 700 kilometer. De forskellige længder til trods smiler vi alle og nikker, da Fader Manny byder os velkommen og taler om, hvordan vi alle er mærket af de mange dages vandring og de smerter og sår, vi har pådraget os.

Ikke mindst de mange vabler.

Vi, der er samlet, er forbundet – ikke blot af det liv, vi lever nu, men også af det liv, vi har levet, og af det, livet har gjort ved os. Af de veje, vi selv har valgt, og de veje, der blev vores – med og mod vores vilje. Af alle de gange, livet kom os i møde og satte sine spor. Sine ar. Det er nemlig ofte dér, det begynder, når man taler om, hvad caminovandringen har gjort ved én.

De skader, man har pådraget sig, den stille slitage, som mange dages vandring har sat på kroppen, og som hver morgen giver anledning til en nærmest rituel gennemgang af sine fødder for at forebygge nye vabler.

Manny kalder os for pilgrimme – en titel, jeg har en smule svært ved at tage i min mund og føler mig for almindelig til at kunne oppebære. Jeg føler snarere, at jeg bare har været på en uforholdsvis lang gåtur på en pakkerejse arrangeret af FDM.

I det hele taget er jeg denne morgen i tvivl om, hvordan jeg skal forstå de foregående seks dages vandring, og hvilken følelse jeg bør sidde tilbage med. Jeg er på én gang taknemmelig og glad for, at min krop har kunnet bære mig til dette mål, og samtidig træt i kroppen, som minder mig om, at de sidste dages fysiske aktivitet har været krævende, og at kroppen nu kalder på hvile. Jeg er beriget af at være sammen med andre mennesker, men også træt af at forholde mig til andre menneskers behov og daglige rutiner.

Jeg er i tvivl om, hvordan jeg åndeligt skal forstå denne vandring.

Gennem flere år har jeg gået med tanken om, at jeg gerne ville opleve Caminoen. At gå Caminoen var vel nærmest blevet en del af en slags bucket list, som jeg ellers ikke rigtig bekender mig til. Jeg har trænet de sidste mange måneder, købt tøj og udstyr, der skulle lette min vandring. Pludselig er man der – og pludselig er det ovre igen.

Hvilken oplevelse skal man så sidde tilbage med? Eller bør man i det hele taget øve sig i at frasige sig tendensen til altid at ville evaluere og vurdere det, som er sket? Men er jeg så kommet nærmere Gud gennem denne vandring? Egentlig ikke – men så absolut heller ikke fjernere fra ham.

Det er en broget skare, jeg har vandret ved siden af og talt med i den forgangne uge.

Der er den gråskæggede, ældre amerikanske mand fra Michigan, der gentagne gange undskylder, at han er fra USA, og for alt det, som hans land – eller rettere sagt manden i Washington – nu bringer af ravage.

Jeg møder den unge, intellektuelle Mario fra Madrid, der med egne ord har mistet troen på Gud. Vi taler længe om, hvad tro betyder, og hvordan man kan forsøge at fastholde spændingen i at være både troende og tænkende menneske. Vi udveksler kontaktoplysninger, inden vi skilles ved en café i den brændende eftermiddagssol.

Camino-turen sluttede ved katedralen i Santiago. Privatfoto

Og der er en ung ukrainsk kvinde, der hver morgen skubber afsted med sin lille datter i en klapvogn. Jeg hilser hende med et "Slava Ukraini" og tænker og beder om, at hun en dag kan vende hjem til det land, hun har måttet forlade.

Der en gruppe danskere fra Vejle, der fra morgenstunden nyder dagens første (og med sikkerhed ikke sidste) fadøl – for klokken har jo passeret halv "øl-ve", som de klukkende bemærker, da jeg falder i snak med dem ved et cafébord.

Caminoen er smukke, små kapeller med mos mellem sandstenene i murene, hvor små, blå blomster og bellis vokser. Det er solopgangen, der brænder morgentågen af de grønne og frodige enge i det kuperede landskab. Det er nypløjet, rød jord, der løfter duften af køer og den føde, de allerede har spist. Det er landsbyer, hvor folk stadig arbejder uden brug af maskiner, og en tynd hund, der løber over vejen. Det er gamle stier belagt med sten, og det er asfalterede veje langs trafikerede landeveje, hvor der køres alt for stærkt.

Caminoen er middelmådige hoteller, af solen afblegede skilte, billig fastfood og slatne pomfritter. Det er kommercialisering af helligsteder, souvenirbutikker og alt det, man kan få på en billig charterrejse. Caminoen er det hele.

Caminoen er middelmådige hoteller, af solen afblegede skilte, billig fastfood og slatne pomfritter. Det er kommercialisering af helligsteder, souvenirbutikker og alt det, man kan få på en billig charterrejse. Caminoen er det hele. Den er alt det, jeg som lutheraner både synes er for meget pling-pling ved den katolske kirke – og det, jeg i mit stille sind indimellem misunder dem af liturgier og sanselighed.

Men her sidder vi i kapellet, og Fader Manny taler igen til os om, hvordan vores liv er som en Caminovandring.

Som det er på Caminoen, er det med vores liv, siger han på et fint engelsk med tydelig filippinsk accent. Det består af både vabler og velsignelser – blisters and blessings, siger Fader Manny. Vi går de samme veje, men det er langt fra det samme, som vejene gør ved os. Til trods for at vi vandrer i samme retning, er vejen aldrig den samme for os. Som på Caminoen – som med vores liv.

Dagene efter hjemkomsten mærker jeg det stadig.

Vablerne er der endnu. De hilser mig, da jeg snører løbeskoene første gang en tidlig morgen. Kroppen husker belastningen. Men der er også noget andet, der langsomt melder sig: en stille fornemmelse af at have modtaget noget, jeg ikke helt kan sætte ord på.

En velsignelse, måske.

Ikke som et øjeblik af klar indsigt på vandringen. Ikke som en åbenbaring ved katedralens fod, hvor alt stod lysende klart og forklaret. Men som noget, der kommer snigende bagefter – med tilbagevirkende kraft. En stråle af livets fylde og Guds godhed, givet på efterbevilling.

Som morgenlyset i kapellet i Santiago, der falder ind i min helt almindelige hverdag. Som et ekko fra en fortid hører jeg ordene fra den ældgamle velsignelse i mit indre:

Buen Camino!

Serie: "Mirakler i hverdagen"

Samtaler om tro virker bedre end at mase evangeliet ned i halsen på folk

Af Lisbeth Morell Jepsen

Birger Henriksen er en glædesfyldt evangelist, som leder et fælleskirkeligt team, der står på gaden i Herning hver fredag. I campingvognen, som Gadekirken har, forkynder man evangeliet og beder for folk. "Dialog om tro skaber tillid mellem mennesker," siger Birger og fortsætter: "det er bedre end at mase evangeliet ned i halsen på dem."

"Det er, som om campingvognen er magnetisk – som om den tiltrækker folk. Vi får gode og rolige samtaler om tro, og dialogen skaber tillid mellem mennesker," fortæller Birger Henriksen om Gadekirkes campingvogn. Privatfoto

Birger Henriksen er evangelist og leder for Gadekirke i Herning. Det er et fælleskirkeligt samarbejde for alle kristne, der er forankret i en lokal kirke. Det dynamiske hold samles på gaden hver fredag aften fra klokken 20 til klokken 02. For bedre komfort og for at skabe et mere privat forbøns- og samtalerum har de investeret i en campingvogn. Den blev blandt andet finansieret ved en økonomisk indsamling blandt medarbejderne og i Herning Frikirke, hvor Birger også er anerkendt af lederskabet som evangelist og leder for Gadekirken.

"Det er, som om campingvognen er magnetisk – som om den tiltrækker folk. Vi får gode og rolige samtaler om tro, og dialogen skaber tillid mellem mennesker. Vi får ofte mulighed for at bede for alle mulige forskellige ting og ser Gud gribe ind på vidunderlige måder," siger Birger med glæde i stemmen.

Svar på bøn om mildere fængselsdom og frelse

En sen fredag aften, da Birger var godt træt og i gang med at pakke sammen, kom tre unge mænd og spurgte, om han havde tid til samtale. Det havde han. Den ene mand var katolik, den anden var muslim og den tredje var ateist. "Vi havde en herlig stund i campingvognen, hvor jeg til slut bad for dem alle tre."

Den unge ateist var blevet angrebet med en machete og havde et stort ar. Han stod også selv foran en domsafsigelse. Birger bad for ham, om at Gud ville møde ham, og om at han måtte få en mild dom.

"Et par år senere i august 2024 kom den unge mand tilbage og fortalte, at han var blevet kristen, og at han havde fået en meget mild fængselsdom. Jeg siger altid til dem, som vi taler med, at hvis Gud gør noget i deres liv, må de meget gerne komme tilbage og fortælle os det."

Møder mange muslimer

Birger fortæller, at nogle af de unge muslimer, der kommer i campingvognen, ikke tør fortælle deres fædre, at de er blevet bedt for i Jesu navn. De er bange for, at de får tæsk, hvis de siger sandheden. Til trods for frygten kommer mange af dem fortsat i campingvognen.

"En ung muslimsk mand, som var ordblind, fortalte mig, at han var lidt halvdoven, men at han gerne ville tage et kørekort. Vi bad til Gud om nåde, så han ville få et kørekort til trods for dovenskaben, og det fik han."

Nogle fredage oplever teamet, at nogle af dem, som de tidligere har bedt for, kommer gående forbi campingvognen og råber deres navne og takker for, at de helbredte dem.

"Det er jo ikke os, der helbreder dem, det er Jesus, der helbreder dem," siger Birger og fortsætter: "Gud har givet os en særlig nåde til at bede for muslimer. En dag i Gadekirke kom en muslimsk mand, som var overstrømmende glad. Han kom hen til mig og gav mig en svingom, mens han sagde, at han havde savnet mig."

Birger har bedt for manden flere gange. Medarbejderne taler om deres tro på Jesus, og muslimerne fortæller lidt om deres tro på Allah. Som regel får de gode og berigende samtaler med hinanden, hvor Birger kan se, at muslimerne bliver rørt, når de hører om Jesus.

"Det er i deres øjne, at jeg kan se, at de bliver berørt. Og Helligånden kommer over dem på en sådan måde, at de stråler."

Bøn til frelse

Birger fortæller om en yngre mand, som han tidligere havde bedt for. Da manden endnu engang kom for at få forbøn, forkyndte Birger evangeliet for ham igen.

Derefter spurgte Birger manden, om han ville tage imod Jesus som sin frelser og Herre.

"Hvordan tager jeg imod Jesus som min frelser og Herre?" svarede manden.

"Vi lagde hænderne på ham og bad en bøn til frelse sammen med ham. Bagefter virkede han forvirret. Men jeg tror, at han blev frelst den aften. Vi tror på, at når vi velsigner folk og forkynder evangeliet for dem, så gør Gud sit værk i dem. Det er kun få besøgende, som vi følger op på. Campingvognen er et fristed, så derfor udfritter vi ingen om deres nummer eller e-mail. Hvis de selv giver os deres kontaktinfo, er det noget andet. Så følger vi meget gerne op på dem."

Fælles hobby som samtaleåbner

Birger fortæller om en situation, hvor en fælles hobby blev en slags samtaleåbner.

Birger spiller saxofon, hvilket den unge mand, som kom ind i campingvognen den aften, også gjorde. Samtalen startede med snak om saxofonspil. Til slut i samtalen fik Birger lov til at bede for teenageren, som tog imod Jesus som sin Frelser og Herre. Birger har fortsat kontakt med ham.

"Han kommer indimellem i Gadekirken og besøger os. Sidste gang han var i campingvognen, bad vi for nogle private forhold. Jeg skriver jævnligt med ham og opmuntrer ham på beskederne."

Helbredt ved videobøn

I begyndelsen af 2026 kom fire unge mænd til Gadekirke. De var i godt humør og lidt berusede. Birger fortæller, at han synes, det er let at forkynde evangeliet for folk, som er påvirkede af alkohol.

En af de unge mænd arbejdede i en børnehave, og han var også bartender. Birger har bedt for ham flere gange tidligere.

"Da han for fjerde gang kom ind i campingvognen, og jeg lagde hænderne på ham for at bede for ham, gav Gud mig et kundskabsord. Gud viste mig, at hans far lige var blevet syg. Så jeg spurgte ham, "Er din far lige blevet syg?" Han svarede med stor forbløffelse: "Ja, hvor ved du det fra?"

"Det har Gud lige fortalt mig," svarede Birger.

Den unge mand udtrykte usikkerhed i forhold til, hvordan han skulle fortælle sin far om forbønssituationen. Birger foreslog, at den unge optog en video på sin telefon af forbønnen, som han kunne vise til sin far. Det gjorde han.

Fredagen efter kom den unge og fortalte, at hans far var blevet helbredt. Birger har ikke mødt faderen endnu, men sønnen har modtaget Jesus som sin Frelser.

"Han er på vej i sin tro på Jesus, og jeg forestiller mig, at han bliver ved med at komme i Gadekirke, og at troen udvikler sig i ham."

Ord rammer plet

"Syv unge mennesker kom ind i campingvognen. Vi sang kristne sange sammen med dem. En af dem, som havde været i campingvognen før, efterspurgte min campingvogn blues. Det er en spontan sang, som jeg opdigter på stedet, og som er sjov, fordi jeg synger nogle positive ting om hver enkelt af dem, som er der. Vi bad også sammen, mens vi holdt hinanden i hænderne."

Efterfølgende bad Birger for dem hver især og fik kundskabsord til dem alle. De bekræftede enkeltvis, at ordene var sande. En ung mand, som var der, og som sad lidt i baggrunden, tog ordet og sagde: "Nu er det 13. gang, jeg er her, og alle de ord, der er blevet delt, har været rigtige."

Tager nye med

En anden mand, som teamet havde bedt for i forhold til hans eksamen, havde fået et 10-tal. Udover den gode karakter, havde Gud også helbredt ham. Så han tog en kammerat med, der også ønskede forbøn.

"Når vi beder for mennesker, oplever vi ofte at kunne se, at deres skuldre sænker sig, og at de bliver afslappede. Nogle gange bliver de, som er berusede, også ædru. Begge dele skete, da vi bad for kammeraten."

Mange bliver helbredt for ordblindhed

Birger fortæller, at Gud har givet ham særlig nåde til at bede om helbredelse af ordblindhed.

Den overbevisning baserer han på et stort antal tilbagemeldinger fra dem, som Gud har helbredt, og som nu kan læse.

Nogle gange ved Birger på forhånd, at en person er ordblind. Det ved han, fordi han er fortrolig med Gud og med Guds måde at tale til ham på. Han afrunder med refleksioner om vigtigheden af dialog – også med muslimer eller andre, der har en anden tro eller religion end kristendommen. At have gode samtaler om tro kan være med til at bygge bro mellem mennesker.

"Vi snakker med dem også om deres tro for at have dialog. Med tiden skaber dialogen tillid mellem os. Vi skal ikke mase evangeliet ned i halsen på dem – det er der desværre nogle kristne, som gør," slutter 80-årige Birger med eftertænksomhed i stemmen.

Kan man forstå danskhed uden kristendommen?

Af Iben Thranholm

Spørgsmålet om, hvad der skal til for at kunne kalde sig dansk, er i de seneste uger blusset op igen. Denne gang eksploderede debatten, da det nyvalgte folketingsmedlem Naja Nathalie Isaksen på sociale medier skrev, at det radikale folketingsmedlem Samira Nawa aldrig kunne blive dansk, fordi hun ikke havde "dansk blod i årerne".

Herefter forsvarede debattøren og advokaten Rasmus Munch Søndergaard tanken om, at nationer også er biologiske og genetiske fællesskaber i DR-programmet Deadline. I den forbindelse brugte Søndergaard N.F.S. Grundtvigs kendte formulering om, at danskhed er forbundet med "blod og byrd".

Men tolkningen af Grundtvig blev hurtigt kritiseret af flere historikere, teologer og grundtvigianere, som afviste, at Grundtvig kan bruges som fortaler for biologisk eller racebaseret nationalisme. Kritikerne pegede på, at Grundtvigs tale om "blod og byrd" må forstås i en historisk og kulturel sammenhæng, hvor han beskrev folkets historiske rødder og sammenhængskraft – ikke moderne genetiske teorier om race og etnicitet.

Samira Nawa, som var genstand for hele debatten, var også gæst i Deadline, hvor hun sagde, at danskhed for hende ikke handler om biologi eller afstamning, men om statsborgerskab og deltagelse i det danske samfund.

Andre stemmer har peget på, at danskhed i et moderne demokrati også handler om loyalitet over for landet, om at tale sproget og leve efter danske normer og værdier.

Det bemærkelsesværdige ved denne omgang i debatten om danskhed er, at spørgsmålet om kristendom har fyldt forbavsende lidt. Men kan man overhovedet forstå danskhed uden kristendommen?

Kristendom, folk og nation

Højskolemanden og historikeren Christian Egander Skov er en aktuel stemme i debatten. Han har netop udgivet bogen 'Folkeligt skal alt nu være'. Titlen er hentet fra de første linjer i Grundtvigs store digt "Folkeligheden" fra 1848, en tid præget af politiske og kulturelle omvæltninger i Danmark. Her blev Grundtvigs tanker om folkelighed centrale. Danskhed skulle ikke bygge på stormagtsdrømme eller militær styrke, men på folkelig sammenhængskraft, kristendom, sprog, oplysning og levende fællesskaber. Højskolebevægelsen, andelsbevægelsen og folkekirken blev bærende institutioner i udviklingen af den moderne danske identitet.

Med bogen ønsker Christian Egander Skov igen at sætte forholdet mellem folk, nation og kristendom på dagsordenen. Ligesom Grundtvig mener Christian Egander Skov, at vi som danskere er et historisk og kulturelt fællesskab, båret af fortællinger, sprog, traditioner og tro.

Udfordringen har spurgt ham, hvor meget kristendommen fylder i hans forståelse af folkelighed:

"I danskheden spiller kristendommen en kæmpestor rolle. Vi har gået hånd i hånd med kristendommen i over 1.000 år, og vi havde ikke haft danskere på samme måde uden kristendommen. Folkeligheden har gjort os til et 'vi', men folkeligheden kan også ændre sig over tid, og den kan blive sekulariseret.

"Vi har gået hånd i hånd med kristendommen i over 1.000 år, og vi havde ikke haft danskere på samme måde uden kristendommen."

Christian Egander Skov

Ting kan forandre sig. Grundtvig havde nok ikke kunnet forestille sig det kristendomstab, som er sket sidenhen. Grundtvigs idé var, at der skulle være en folkelighed, som kunne modtage kristendommen, og som kristendommen kunne leves igennem. Derfor var han så optaget af mytologi og folkeoplysning," svarer Christian Egander Skov.

Kan en folkelig bevidsthed eksistere uden religion – og i vores tilfælde uden kristendom?

"Ja, det kan den godt, men jeg synes, det er ærgerligt, hvis vi taber det. Kristendommen har været så afgørende for os som dansk folk. Det er en gave til os som folk, at vi har kristendommen. Danmark opstår først som politisk enhed og nation, da Harald Blåtand gør os kristne."

- Jeg har ofte sagt, at den bedste integration for en nydansker er et nyt liv med Kristus, fordi man lettere kommer til at forstå det menneskesyn og den frihedstænkning, som Danmark hviler på, forklarer valgmenighedspræst Massoud Foorouzandeh. Privatfoto

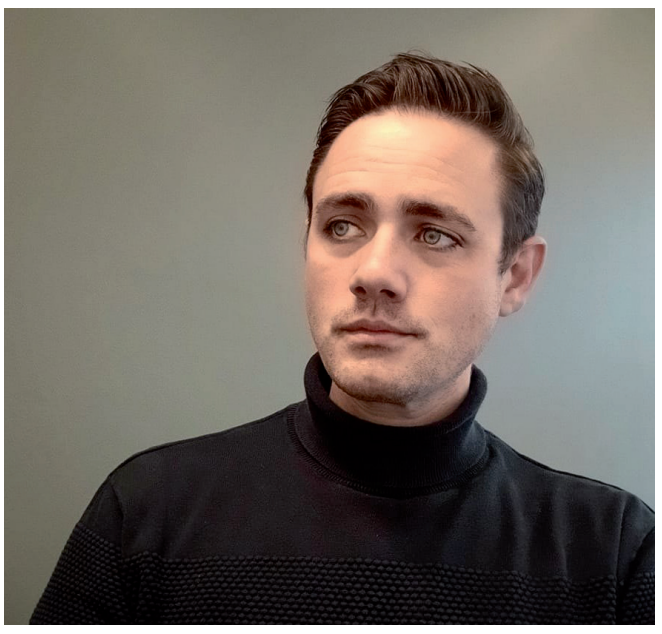

Christian Egander Skov mener, at folkeligheden kan medføre problemer, hvis den kammer over i nationalisme og bliver til en form for dæmonisk afgudsdyrkelse af sig selv. Her er kristendommen med til at sætte folket på plads. Privatfoto

Men Christian Egander Skov erkender også, at folkeligheden kan medføre problemer, hvis den kammer over i nationalisme og bliver til en form for dæmonisk afgudsdyrkelse af sig selv. Her er kristendommen med til at sætte folket på plads.

Selvom Christian Egander Skov understreger, hvor vigtig kristendommen er for vores danske selvforståelse, understreger han samtidig, at hans nye bog ikke er et kristent vækkelsesprojekt.

"Den er baseret på en folkelig vækkelse, hvor mere end 1.000 års kristendom skal indgå i den historiske og kulturelle folkelige bevidsthed. Ellers ender vækkelsen i fremmedgørelse."

For Christian Egander Skov handler det om at styrke følelsen af at være et 'vi', og her kommer hans forståelse af åndelig oprustning ind:

"Åndelig oprustning skal bestå i, at vi får kærlighed til dette 'vi'. Vi mangler kærlighed til os selv. Åndelig oprustning skal ikke bare være et værn mod det, der truer os udefra."

Kristendom som vej til integration

Men hvordan opleves danskhed for dem, der kommer udefra til Danmark? Kan kristendom være en indgang til at forstå dansk kultur – og til at blive dansk?

Det har vi talt med den iranske tidligere muslim Massoud Foorouzandeh om. I dag er han valgmenighedspræst på Fyn og har netop etableret Peters Bibelskole, som tilbyder teologisk undervisning til migrantmissionærer, der ønsker at forkynde evangeliet særligt blandt muslimer.

For Massoud Foorouzandeh begyndte følelsen af at blive dansk ikke først og fremmest med et pas eller et statsborgerskab, men gennem mødet med kristendommen og det menneskesyn, han oplevede i Danmark.

På spørgsmålet om, hvornår han første gang begyndte at føle sig dansk, siger han:

"Jeg er født og opvokset som muslim i Iran med en meget religiøs muslimsk far. Efter min flugt til Danmark i 1985 og mødet med demokratiet og det danske samfund blev jeg både udfordret og bekræftet i min islamiske tro og opdragelse.

I begyndelsen ønskede jeg egentlig ikke at blive dansk, og min vej var at holde fast i mine islamiske traditioner og min identitet. Men mødet med det kristne budskab, kirken og Bibelen åbnede mine øjne. Jeg begyndte at se verden og livet mindre sort-hvidt og langt mere mangfoldigt og meningsfuldt. Samtidig gik det hurtigt op for mig, at det danske samfund, vores traditioner og især menneskesynet har dybe rødder i kristendommen. Derfor tror jeg også, at et nyt liv med Kristus kan åbne vejen til en langt bedre integration."

For Foorouzandeh hænger integration derfor tæt sammen med forståelsen af de kristne værdier.

Han siger:

"Danmark er et demokratisk og sekulært land, men samtidig et samfund, hvor kristendommen og de kristne værdier er dybt forankret i fundamentet, Grundloven, menneskesynet og forståelsen af ligestilling.

Bibelens budskab, om at Gud skabte mennesket som mand og kvinde i sit eget billede, har haft afgørende betydning for udviklingen af vores syn på menneskeværd, frihed og ansvar. Derfor har man naturligt bedre mulighed for at tilpasse sig og integrere sig i et samfund, hvis ens eget værdisæt ikke er i direkte konflikt med de værdier, samfundet bygger på.

Jeg har derfor ofte sagt, at den bedste integration for en nydansker er et nyt liv med Kristus. Ikke fordi man dermed mister sin kultur eller historie, men fordi man lettere kommer til at forstå det menneskesyn og den frihedstænkning, som Danmark hviler på."

Forstår de, der konverterer til kristendommen, hurtigere hvad det vil sige at være dansk?

"Ja, det oplever jeg helt bestemt. Gang på gang ser vi meget tydeligt, hvordan menneskers hjerter, holdninger og forhold til Danmark og danskerne ændrer sig positivt, når de bevæger sig fra et islamisk værdisæt til et dansk-kristent værdisæt. Det er, som om taknemmeligheden vokser.

Respekten for andre mennesker – uanset køn, baggrund og hudfarve – bliver større, og lysten til at bidrage positivt til samfundet vokser også. Mange oplever samtidig et stærkt ønske om at fortælle andre om det nye liv og den frihed, de selv har fundet.

Det betyder ikke, at alle kristne automatisk integreres godt, eller at alle muslimer integreres dårligt. Men jeg mener, at kristendommens menneskesyn og værdier i langt højere grad harmonerer med det danske samfunds grundlæggende værdier."

COMPOUNDERS

MW Compounders er en dansk børsnoteret investeringsforening. Foreningen har investeret i 20-30 globale compounder-aktier.

Læs mere her: www.mwcompounders.dk

Kontakt: Johannes Møller 61 31 64 85

Mansudae-monumentet i Pyongyang hylder de afdøde ledere Kim Il-sung og Kim Jong-il. Den nuværende leder, Kim Jong-un, er tredje generation af Kim-dynastiet. Foto: Bigstock

Nordkorea dømmer flere til døden for 'vestlig' tro og kultur

Antallet af henrettelser i Nordkorea for blandt andet religiøs aktivitet, vestlig kultur og "overtroiske folkelige skikke" er steget med mere end 100 % siden pandemien, ifølge en ny rapport.

Den Seoul-baserede menneskerettighedsgruppe *Transitional Justice Working Group* bygger sine konklusioner på vidneudsagn fra nordkoreanske afhoppere og kilder i landet. NGO'en oplyser, at henrettelser i Den Demokratiske Folkerepublik Korea (DPRK) er steget med 117 % siden landet som det første i verden lukkede sine grænser i starten af pandemien. Rapporten viste også, at 70 % af henrettelserne blev udført offentligt, hvor folkemængder, ofte inklusive skolebørn, blev tvunget til at se på.

Det skriver Premier Christian News.

Flere henrettet siden nedlukningen

Rapporten advarer om, at love rettet mod udenlandsk kultur og tro driver den kraftige stigning. 'Antireaktionær- og tankekriminalitetsloven', der blev vedtaget i 2020, kriminaliserer også visning og formidling af vestligt og sydkoreansk indhold såsom musik og koreanske dramaserier.

Mens antallet af henrettelser for formidling af vestlig kultur og information (herunder religiøs praksis) steg med 250 %, faldt antallet af traditionelle dødsstrafssager med 44 %.

Rapporten hævder, at Kim-dynastiet har udnyttet manglen på international kontrol til at øge antallet af henrettelser og yderligere kontrollere og undertrykke befolkningen.

Folkedrab under Kim-dynastiet gennem otte årtier

Dr. Ethan Hee-seok Shin, chefjurist hos *Transitional Justice Working Group*, (TJWG), udtalte: "Indtil 1940'erne blev Pyongyang kaldt 'Østens Jerusalem' på grund af dets myldrende religiøse aktiviteter forud for de tre generationer med folkedrabs-forfølgelse under Kim-dynastiet. Her otte årtier senere er disse samfund næsten blevet udryddet i en bekymrende udvikling. Siden pandemien er henrettelser for religiøse og 'overtroiske' handlinger, samt distribution og forbrug af fremmed kultur og information, steget ud fra ønsket om at genindføre totalitær kontrol."

TJWG nævner et eksempel fra 2020, hvor en person blev henrettet for at eje en bibel. Dr. Shin opfordrer derfor det internationale samfund til at lægge pres på Nordkorea for at "afskrække og straffe disse forbrydelser mod menneskeheden i form af mord".

Også Scot Bower, administrerende direktør for NGO'en *Christian Solidarity Worldwide,* har beskrevet krænkelserne af menneskerettighederne i Nordkorea som "nogle af de værste i verden".

"Det bliver ofte glemt og overset i dagens krise," sagde han. "Vi kan ikke se bort fra det. Denne rapport fremhæver den dødelige trussel, som religiøse grupper og udøvere af traditionel folkereligion i Nordkorea står over for. Kim-regimet har tidligere bremset henrettelser på baggrund af internationalt pres; denne fortalervirksomhed skal derfor genoptages gennem internationale straffedomstole."

Bodil

Dokumentar om Nick Vujicic's liv:

Gud kan bruge os alle

Af Bodil Lanting

Den australskfødte evangelist Nick Vujicic, der blev født uden arme og ben, fortæller i en ny dokumentar ærligt om mobningen i barndommen, den knusende isolation og de øjeblikke, hvor han næsten mistede livslysten.

Men for manden bag dokumentaren '*No Limbs, No Limits*' (Ingen lemmer, ingen grænser) handler det også om at bruge de muligheder, Gud giver.

Til The Christian Post fortalte den 43-årige evangelist, at det i sidste ende ikke handler om fortvivlelse, men derimod om, hvad der kan ske, "når man ikke oplever et mirakel, men alligevel bliver et."

Den globalt kendte evangelist, motivationstaler og grundlægger af NickV Ministries har gennem årtier prædiket for og inspireret millioner af mennesker verden over.

Fra lidelse til håb

Gennem arkivoptagelser, ærlige familieinterviews og glimt bag kulisserne i hans globale tjeneste følger 'No Limbs, No Limits' Nick Vujicic's livsrejse. Her forvandles dyb lidelse og sjælens mørke øjeblikke til et budskab om håb forankret i den kristne tro.

Nick Vujicic reflekterer også over den følelsesmæssige påvirkning, hans nærmeste familie har skullet leve med. Foruden forældrene var det hans søster, Michelle, og broren, Aaron, der fik sit navn, fordi han skulle være en "hjælper" for sin handicappede bror.

"Jeg taler om min historie og vender tilbage til den hver gang, jeg er på scenen," sagde bestsellerforfatteren. "Men da jeg så mine familiemedlemmer reflektere over de år og den indflydelse, det havde på dem ... ramte det mig anderledes."

"Vi var bare en normal familie," fortsatte han. "Vi elskede hinanden, vi skændtes som søskende gør. Men jeg tror, at mange familier vil blive berørt af det og anerkende vigtigheden af at være der for hinanden, så godt som muligt."

Verdensevangelist

Selvom millioner anerkender Vujicic som en bestsellerforfatter og verdensomspændende taler, afslører filmen det svimlende omfang af hans tjenestegerning, hvoraf meget forbliver ukendt selv for mangeårige tilhængere.

I løbet af de seneste to årtier har Vujicic rejst til 87 lande, mødtes med 37 præsidenter, talt til nationale regeringer og har delt evangeliet med mange millioner mennesker. Ifølge hans organisation har næsten 1,5 millioner mennesker bekendt troen på Jesus Kristus gennem opsøgende arrangementer med tilknytning til hans arbejde.

"Folk vil gå derfra og prise Gud," sagde han. "Ikke fordi Nick er speciel, men på grund af hvad Gud kan gøre med dine knuste stykker, hvis du lægger dem i hans hænder."

Et par sko i skabet

Nick Vujicic blev i 2012 gift med Kanae, og de har nu fire raske børn. Men han fortæller, at der stadig er bønner, han fortsætter med at bede, og mirakler, han håber vil ske.

"Jeg har stadig et par sko i mit skab," sagde han. "Og jeg beder stadig om arme og ben."

Baseret på egne erfaringer understreger Nick Vujicic vigtigheden af at afvise en "transaktionel" troskultur, hvor man som resultat af lydighed bliver garanteret velsignelse og fremgang.

"Vi siger ret kraftigt, at vi er imod fremgangsevangeliet," sagde han. "Gud er ikke en lampeånd."

Guds vilje og Guds nåde

I stedet lægger dokumentaren vægt på overgivelse, ydmyghed og udholdenhed, temaer, som ifølge Nick Vujicic mangler i meget af den vestlige kristendom.

"Der er ikke noget galt i at bede om helbredelse," sagde han. "Men vi er også nødt til at forstå, at det ikke er vores vilje, men derimod Guds vilje, det handler om. Hans nåde er tilstrækkelig."

Han mener, at netop dette fokus er særlig vigtigt i en tid præget af angst, splittelse og åndelig forvirring.

"Vi vil gerne være en del af en ægte omvendelse og et reelt eftersyn af vores definition af vækkelse."

Kirkernes ansvar

Nick Vujicic udtrykte bekymring over, hvad han beskrev som overfladisk discipelskab og manglende ansvarlighed blandt religiøse ledere.

Han mener, at kirkerne risikerer at miste de yngre generationer, hvis de ikke formår at vende tilbage til "det grundlæggende" i autentisk kristendom.

"Hvis teenagere ikke rigtig bliver oplært, hvor er vores nation så egentlig på vej hen?" spurgte han og understregede: "Gud kan bruge alle i alle aldre."

Dokumentarfilmen fungerer også som et personligt arvestykke for Nick og Kanaes fire børn.

"Min ældste er allerede døbt," sagde han og fortalte, at familien forbereder sig på missionsarbejde i Afrika. "Jeg vil ikke have, at de føler, at de skal træde i nogens sted. Jeg vil bare have, at de ved, at Jesus døde for dem, og at det er nok."

Premiere i september

Filmen 'No Limbs, No Limits: The NickV Story', er planlagt til landsdækkende biografpremiere i USA den 25. september gennem Fathom Entertainment. Filmen er produceret af Sypher Studios og Reserve Entertainment, holdene bag trosbaserede hits som 'After Death' og 'Blue Miracle'.

I modsætning til mange traditionelle studiestøttede projekter blev dokumentaren delvist finansieret gennem en græsrods-crowdfunding kampagne lanceret i samarbejde med Good Works Hub.

Marc Harper, partner hos NickV Films, fortalte CP, at 'No Limbs, No Limits' giver publikum mulighed for at engagere sig i evangeliecentreret historiefortælling, samtidig med at filmen hjælper med at finansiere fremtidige trosdrevne projekter.

"Jeg tror, dette er den bedste mulighed siden 'The Chosen' for de fleste af os ikke-investorer til at være en betydelig del af noget, der når verden med de gode nyheder," sagde Marc Harper.

Gud kan bruge os alle

For Nick Vujicic handler missionen dog om mere end biografsucces. Det handler om at dele, hvad Gud kan gøre gennem selv de mest usandsynlige individer.

"Vi har alle en historie," sagde han. "Og Gud kan bruge os alle."

"Jeg beder stadig om arme og ben," siger Nick Vujicic, der samtidig understreger, at Gud ikke er som en magisk lampeånd. Foto: ProlifeFintech

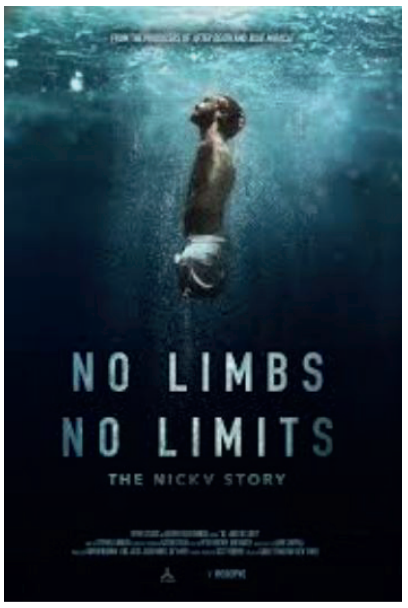

I dokumentaren 'No Limbs, No Limts' (Ingen lemmer, ingen grænser) fortæller den 43-årige Nick Vujicic om sit liv og sin tro.
Filmen har premiere i USA den 25.

Ill.: Skærmprint fra traileren

Jesusmarchen i London pinselørdag går fra Marble Arch og langs Piccadilly. Marchen slutter med tilbedelse og bøn på Trafalgar Square. Foto: Jesus March

I januar forbød politiet marchen 'Walk With Jesus', der var arrangeret af partiet UKIP, at gå igennem et muslimsk område i London.

Pinselørdag gennemføres den tværkirkelige 'Jesus March' i det centrale London med temaet 'Håb i vores hjerter, glæde i gaderne'.

Politiet tillader stor Jesus March gennem det centrale London

Af Bodil Lanting

Tusindvis af kristne fra hele Storbritannien samles til en tværkirkelig Jesus March, et fredeligt offentligt arrangement i det centrale London den 23. maj kl. 14.00-17.00.

Arrangementet koordineres af Ichthus Christian Fellowship i samarbejde med en række kirker og kristne organisationer.

Jesus March kan derfor ikke sammenlignes med eventet Walk With Jesus, som i januar fik politiforbud mod at passere det muslimske område Whitechapel. Walk With Jesus blev planlagt af det indvandrerfjendske parti UKIP, og kritikere mente, at arrangementet var mere politisk end kristent. Metropolitan Police mente angiveligt heller ikke, at de kunne garantere deltagernes sikkerhed i Whitechapel-området.

Fejrer Jesus på tværs af racer og kirkeskel

Lederne bag initiativet er ivrige efter at se "bredden, dybden og den racemæssige mangfoldighed" i kirken i Storbritannien.

Arrangørerne venter stadig på politiets endelige tilladelse. men de forventer, at processionen starter tæt på Marble Arch og passerer gennem Piccadilly, før den slutter på Trafalgar Square med fælles tilbedelse og bøn.

Med temaet 'Håb i vores hjerter, glæde i gaderne' som ramme er arrangementet tænkt som "en offentlig og passioneret fejring af Jesus", der samler troende fra forskellige kirketraditioner, kulturelle baggrunde og aldersgrupper til lovsang og bøn i hjertet af hovedstaden.

Foto: Word on the Street

Bibellæsning og -uddeling

I forbindelse med Jesusmarchen i London kan man opleve ***Word on the Street*** ('Ordet på gaden'). Tanken er, at der står hundreder eller måske tusinder af kristne langs gaderne og læser i Det Nye Testamente. Hver af disse troende er klar til at give sit eksemplar af Ny Testamente væk, når de bliver kontaktet af en person. Derefter får de et nyt, som de kan give til den næste interesserede. Sammen med hvert Ny Testamente får modtageren en invitation til at deltage i et bibelstudium.

Initiativet her i 2026 markerer 500-året for Ny Testamente på engelsk: I 1526 blev Det Nye Testamente første gang udgivet på moderne engelsk efter at være blevet oversat af William Tyndale og smuglet til England fra kontinentet. Tyndales trofaste tjeneste for at give almindelige mennesker Bibelen i hænde førte senere til hans martyrdød i Belgien. Men Guds Ord kom ud til folk, understreger organisationen K180, som står bag initiativet med Ordet på gaden.

I flere europæiske storbyer

Arrangørerne siger, at marchen kommer på et tidspunkt, hvor mange kirker bemærker en ny stigning i interessen for troen og øget frimodighed til at dele evangeliet.

March for Jesus, der oprindeligt blev lanceret i London i 1987, voksede til en international bevægelse, der spredte sig til byer i hele Europa og videre derfra.

Efter en periode med reduceret aktivitet har lignende begivenheder for nylig oplevet en genopblussen i byer som Dublin, Belfast, Paris og Amsterdam, samt i dele af Tyskland, Spanien og Østeuropa.

"Dette er ikke en protest – vi bruger ikke denne march til at tale imod uretfærdigheder eller fejltagelser vedrørende den britiske regering, vi fejrer Jesus og ophøjer ham!"

Årets arrangement i London markerer en genlancering af bevægelsen under det nye navn, Jesus March.

I 2025 samlede Jesusmarchen gennem Londons gader over 20.000 deltagere.

Upolitisk begivenhed

Arrangørerne opfordrer til bred deltagelse og beskriver begivenheden som en fredelig og upolitisk begivenhed udelukkende fokuseret på tilbedelse.

De har understreget, at politiske eller nationale flag ikke vil være tilladt, og at marchen udelukkende har til formål at ære Jesus i en ånd af enhed.

Arrangørerne opfordrer både kirker og enkeltpersoner til at forberede sig og mobilisere forud for, hvad de håber vil blive et betydningsfuldt øjeblik for offentlig tro og enhed i London.

Frygten for at blive slået i hartkorn med den politiske UKIP-march har fået Jesus March til at præcisere, hvad de *ikke* er:

"Dette er ikke en protest – vi bruger ikke denne march til at tale imod uretfærdigheder eller fejltagelser vedrørende den britiske regering, vi fejrer Jesus og ophøjer ham!

Dette er ikke en politisk march – dette er hverken venstre- eller højrefløj, og ingen politiske eller nationale flag er tilladt.

Dette er ikke en reklame – der vil ikke være nogen form for pengeindtjening eller produkter, der bliver promoveret. Ingen promoverer deres egen tjeneste eller dagsorden," understreger de kirkelige arrangører af Jesusmarchen.

Indiens regering vil overtage kristne NGO'ers bygninger

- Det er plyndring og tyveri af kristne institutioner, udtaler en ærkebiskop om de forventede konsekvenser af en ny indisk lov, som allerede har ramt 22.000 nonprofit-organisationer.

Indiens regering møder stigende kritik for blandt andet kristenforfølgelse på grund af et lovforslag, der skal regulere udenlandsk finansiering af nonprofitorganisationer.

Den 25. marts introducerede lovgivere i New Delhi nogle ændringer til *Foreign Contribution Regulation Act* (FCRA), der ville give regeringen vidtrækkende nye beføjelser over tusindvis af NGO'er, herunder kirker og andre kristne organisationer.

Om denne ændring udtaler Stephen Schneck fra den amerikanske kommission for international religionsfrihed til CBN News:

"Det betyder, at ting som børnehjem, klinikker, skoler og kirker ikke længere kan finansieres."

I henhold til forslaget kan myndighederne overtage kontrollen over en organisations aktiver, forvalte dem eller endda sælge dem, hvis dens licens suspenderes, annulleres eller ikke fornyes.

"Det virker fuldstændig uretfærdigt og vilkårligt," advarede Schneck. "Desuden er dette tydeligvis et forsøg på at undertrykke religiøse minoritetsgrupper i Indien på et tidspunkt, hvor vi ser en stigende hinduistisk nationalisme, der forfølger religiøse minoriteter i landet."

Kritik fra Amnesty m.fl.

Menneskerettighedsgrupper, herunder Amnesty International, har i årevis kritiseret FCRA-loven, som trådte i kraft i 2010.

Amnesty udtaler, at "FCRA er blevet kynisk ændret og misbrugt til at chikanere, intimidere og censurere menneskerettighedsforkæmpere og NGO'er, der udfører vitalt menneskerettighedsarbejde i hele Indien."

Blandt disse organisationer frygter især de kristne, at loven af politiske og religiøse årsager er målrettet deres arbejde.

"Dette er simpel plyndring og tyveri af kristne institutioner og deres ejendomme gennem en juridisk ændring af en lov," sagde ærkebiskop Joseph D'Souza fra Good Shepherd Church of India.

Allerede i marts 2026 havde næsten 22.000 organisationer mistet deres FCRA-licenser. Ifølge Amnesty arbejder mange af disse grupper for religionsfrihed, mindretalsrettigheder og ytringsfrihed.

"Det er organisationer, der beskæftiger sig med de fattigste af de fattige, de mest sårbare befolkningsgrupper i Indien i dag," sagde Stephen Schneck.

Den indiske regering har tidligere forsvaret FCRA-reglerne og sagt, at de er nødvendige for gennemsigtighed og national sikkerhed, skriver CBN News.

Bodil

Päivi Räsänen klager til Menneskeretsdomstolen

Den finske politiker Päivi Räsänen, der for nylig blev kendt skyldig af den finske højesteret i at have fornærmet LGBT-miljøet via en årtier gammel pjece om seksualetik, vil nu appellere til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (EMD). Det samme gør den lutherske biskop Juhana Pohjola, der blev dømt for fremstilling og udgivelse af samme pjece.

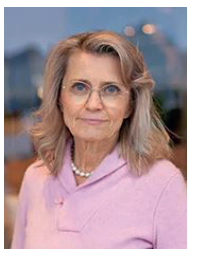

Om sin beslutning sagde Päivi Räsänen, at hun appellerer på vegne af hele Europa:

"Jeg føler, at det er min pligt at appellere denne afgørelse og at genindføre respekten for den grundlæggende menneskerettighed, at alle frit kan udtrykke deres synspunkter fredeligt i det offentlige rum.

Jeg ved, at jeg ikke er alene om at blive udsat for uretfærdig forfølgelse under love om 'hadefuld tale', der gør det at dele kristen tro til en forbrydelse. Jeg appellerer i håb om, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol vil anerkende, at det aldrig er en forbrydelse at udtrykke sin tro fredeligt, og sikre, at denne grundlæggende frihed beskyttes for alle."

Lorcán Price fra det juridiske team hos ADF International beskrev den finske afgørelse som "tilbagevirkende censur" og en "uhyggelig" udvikling. Han finder det bydende nødvendigt, at EMD "præciserer og beskytter disse grundlæggende friheder endegyldigt."

Bodil

Line Louise Peters, valgmenighedspræst i Skanderup, og Lone Vesterdal, sognepræst i Bramdrup og forfatter, har både arbejdet med og undersøgt brug af billeder i sjælesorg. Foto: Privat

To præster vil puste liv i traditionen for at bruge billeder i sjælesorgen: Mennesker har brug for et rum med genklang og tiltro til Helligånden

Mennesker, der har ondt i livet, har brug for et rum, hvor de kan spejle sig selv og blive modsagt kærligt - med afsæt i et håb om forvandling. Det rum kan kirken skabe i arbejdet med billedbaseret sjælesorg, siger to præster, der har udviklet en metode til netop det.

Af Malene Fenger-Grøndahl

En kvinde er til sjælesorgssamtale med en præst. Under samtalen kigger de sammen på et billede af den tyske billedhugger og grafiker Ernst Barlach (1870-1938) med titlen Salige er de barmhjertige.

Billedet er inspireret af fortællingen om den lamme ved Betesda dam (Johannes 5,1-19), men det ved kvinden ikke, og hendes første reaktion på billedet er, at manden, som læner sig ind over den lamme, er ved at kvæle ham.

Vejledt af sjælesørgeren opdager hun gradvist, at manden med sine hænder vil rejse den lammes hoved op, så de kan se hinanden i øjnene. Sjælesørgeren fortæller herefter om den lamme mand, som havde ligget i nærheden af det helbredende vand i 38 år, uden at nogen havde hjulpet ham ned i vandet. Kvinden bemærker, at det må have været ensomt, og hun bliver berørt over at se, der er medfølelse i mandens holdning på billedet. Hun fortæller præsten, at hun er god til at vise andre medfølelse, men at det er blevet tungt for hende, fordi hun har omsorg for andre hele dagen på sit arbejde og mødes af forventning fra sin familie om omsorg, når hun kommer hjem. Hun fortæller også, at hun har svært ved at tage imod medfølelse. Et stykke inde samtalen er der noget, der letter i kvinden, og hun siger: "Jeg er jo nødt til at åbne mig og tage imod medfølelse fra andre mennesker – og fra Gud."

Eksemplet her er gengivet i bogen 'Det forvandlende blik - om at se på billeder i sjælesorg', som er redigeret af Lone Vesterdal, sognepræst i Bramdrup og forfatter, samt Line Louise Peters, valgmenighedspræst i Skanderup med en baggrund inden for litteraturvidenskab.

Bogen, som blev anmeldt i Udfordringen i januar, er et resultat af et tæt samarbejde mellem de to med afsæt i et forskningsprojekt, som Lone Vesterdal er i gang med i forbindelse med en ph.d.-afhandling. Projektet handler om, hvordan billeder kan anvendes i kristen sjælesorg - først og fremmest i forløb med gruppesamtaler, men også i individuelle sjælesorgssamtaler.

Billeder i sjælesorg går langt tilbage

Ideen er ifølge Lone Vesterdal vokset ud af en undren over, at billeder ikke længere i særlig høj grad bruges i den sjælesørgeriske praksis i folkekirken, selv om netop brug af billeder som redskab i sjælesorg går som en rød tråd gennem kristendommens historie.

> ***"I billedet kan vi ofte se det, vi ikke kan tænke os frem til med vores rationalitet, og som vi heller ikke kan finde frem til via psykologien."***

"Bibelske fortællinger, fysiske billeder og salmedigtningens billedsprog er sjælesørgeriske virkemidler og har været det siden oldkirken og før den i den jødiske gudstjeneste. De er blevet brugt, fordi de nærer den indre billeddannelse, som er så central i vores tro. I de protestantiske kirker står denne tradition dog meget svagt - nok blandt andet fordi ordet har fået lov at dominere i så høj grad," siger Lone Vesterdal.

Hun havde gjort sig nogle få, spredte erfaringer med at bruge billeder i sjælesorg, og hun var begyndt at undre sig over, hvor lidt kirkekunsten - i form af altertavler, udhugninger på døbefonte og meget andet - blev inddraget i forkyndelse og sjælesorg. Under et stiftskonvent for præster i Haderslev nævnte hun for Line Louise Peters, at hun var optaget af muligheden for at bruge billeder i sjælesorg, og det vakte genklang hos Line Louise Peters.

"Jeg har altid været meget optaget af billeder og den måde, vi kan spejle os i dem, men også blive modsagt og måske ligefrem provokeret nogle gange, få nye perspektiver og blive korrigeret. I billedet kan vi ofte se det, vi ikke kan tænke os frem til med vores rationalitet, og som vi heller ikke kan finde frem til via psykologien," siger Line Louise Peters.

Sammen udviklede de et koncept for billedbaseret sjælesorg i grupper, som blev afprøvet både i grupper omkring Bramdrup Kirke og derefter i et par grupper af patienter, som blev etableret i samarbejde med de tre lokale praktiserende læger, og endelig blev det prøvet af i Kolding Provsti af kolleger, som tilbød det i deres sogne.

> *”Mange, især unge, er jo trænet i at tænke i psykologiske termer, men det her kan noget helt andet, og det var vel også derfor, at Jesus talte i lignelser - han vidste, at det var en måde at gøre Gud nærværende på.”*

De praktiserende læger gav udtryk for, at de jævnligt havde patienter i deres praksis, hvor de oplevede, at samtaler eller psykologforløb ikke hjalp. De ville gerne afprøve, hvad billedbaseret sjælesorg kunne gøre for dem. Efterfølgende har Lone Vesterdal og Line Louise Peters lavet fokusgruppeinterviews med deltagerne i de forskellige gruppeforløb - for at finde ud af, hvilken transformation de har oplevet i mødet med billedkunsten og samtalen om den.

Lone Vesterdal fortæller:

”Mange af dem kan fortælle, at billederne har hjulpet dem til at tale om åndelige og eksistentielle temaer, som de ellers har manglet sprog for eller følt sig for blufærdige eller skamfulde til at tale om. Det kan handle om at have mistet kontakt med nære familiemedlemmer, at være midt i livet og have mistet sin arbejdsevne eller at stå uden fast grund under fødderne efter en skilsmisse. Mange oplevede at få nye perspektiver i mødet med billederne.”

Helligånd og genoprettelse

Line Louise Peters og Lone Vesterdal understreger, at deres metode ikke kræver, at deltagerne har kendskab til hverken billedkunst eller kristendom på forhånd. Derimod er det vigtigt, at den, der leder forløbet - typisk en præst eller en kirkekulturmedarbejder - har udvalgt billedmaterialet nøje og har sat sig ind i de enkelte værker og overvejet, hvilke bibelske fortællinger, salmevers eller lignende, man kan inddrage i samtalen om de enkelte værker.

Line Louise Peters siger: ”Deltagerne er lige så kloge som os, og de kan ofte komme med overraskende perspektiver. Men når det er sjælesorg, vi taler om, skal vi som præster kunne lede deltagerne i retning af den kristne livsforståelse, som billedet kan åbne for.”

I bogen, hvor der også er bidrag af en kunsthistoriker og flere teologer og andre fagpersoner, er der en række eksempler på netop dette - at en sjælesørger under en samtale - med afsæt i deltagernes refleksioner og umiddelbare associationer til et billede - har ledt dem i retning af en forståelse af sig selv som et menneske, der er skabt i Guds billede og står under hans kærlige blik - med muligheden for, at Helligånden kan skabe forvandling og kalde gudbilledligheden tydeligere frem i det kriseramte eller lidende menneske.

Lone Vesterdal siger: ”Som præster kan vi byde ind med en forståelse af Gud som en kærlig Gud, der kan genoprette og genvække det, han har lagt ned i os. Vi må indstille os på, at det er ukontrollabelt - vi ved ikke, hvornår et billede kan bevæge os, og vi kan komme i resonans med det, så det åbner for en transformation. Det er Helligånden, der arbejder, og vi kan ikke bestemme over Helligånden.”

> ***”Vi ved ikke, hvornår et billede kan bevæge os [...] Det er Helligånden, der arbejder, og vi kan ikke bestemme over Helligånden.”***

Behandlingsrum eller genklangsrum

Line Louise Peters er enig. Hun har i sine sessioner med grupper omkring billedbaseret sjælesorg oplevet, at der kom tanker og erkendelser frem hos deltagerne, som stammede fra andre og dybere lag end dem, de var vant til at være i kontakt med i samtaler med venner og veninder eller i terapeutiske forløb.

”Det har virkelig været en aha-oplevelse for mig, hvor langt ned i dybet, vi kan komme i mødet med billeder. At de kan tale til os bag om det, vi normalt tænker og forestiller os. Mange, især unge, er jo trænet i at tænke i psykologiske termer, men det her kan noget helt andet, og det var vel også derfor, at Jesus talte i lignelser - han vidste, at det var en måde at gøre Gud nærværende på,” siger hun.

Lone Vesterdal ser billedbaseret sjælesorg som et rum, der tilbyder noget afgørende andet end de rum, som mennesker i krise eller eksistentiel smerte ofte bliver henvist til.

”Hos psykologen møder du et behandlingsrum med et vist krav om progression, og det samme gør sig gældende hos lægen. En praktiserende læge kan godt have samtaler med en patient over længere tid, men afslutter forløbet, hvis der ikke er progression. I sjælesorgen hos præsten kan vi tilbyde et rum, som er uden krav om præstation. Det er et genklangsrum, hvor du kan finde genklang for din afmagt og lidelse - uden krav om progression, men med et håb om forvandling,” siger hun.

Hun uddyber, at det er et rum, hvor man kan høre efter de klange, der findes, og hvor man kan hengive sig i stedet for at lægge strategier og stramme sig an.

”Det handler ikke om at lægge ansvaret fra sig, men om at hengive sig til Helligånden og håbet om transformation. En transformation, som ikke skabes af, at man skal forbedre sig, men at man skal være åben for, at Gud kan genskabe og genvække det, han har lagt ned i én,” siger Lone Vesterdal.

Den visdom har kirken altid haft, mener de begge. Og den findes afspejlet i både evangeliernes lignelser og fortællinger, i den kristne billedkunst og i salmedigtningen.

Læg som støv dig i Guds hånd

For nylig havde Line Louise Peters valgt salmer til en gudstjeneste, og under gudstjenesten oplevede hun, at fjerde vers af Grundtvigs salme ’Dybt fornedres skal enhver’ talte til hende på en helt ny måde:

Vend dog om fra afgrunds rand,
hver en sjæl forvildet!
Tro på Jesus, Gud og mand,
Gud i ham formildet!
Læg som støv dig i Guds hånd!
Da opliver dig Guds Ånd
atter i Guds billed.

”Det er det, jeg ser, at den billedbaserede sjælesorg kan. Den kan - under Guds blik - igen få os til at forstå, at vi er mere end vores diagnoser, vores fortid, vores traumer og vores fejl og svagheder. At vi har noget dybt i os, som kan oplives. Det tror jeg, at mange - både unge og ældre - kan opleve stor befrielse ved at erkende. Og erkendelsen kan netop komme meget stærkere, når den foregår i mødet med et billede end i mødet med de utrolig mange ord, vi bruger i kirken,” siger Line Louise Peters.

Hun tilføjer, at kristendommen tilkender det enkelte menneske en værdighed og tilbyder en frimodighed, som står i modsætning til dele af den herskende kultur.

”Mange er meget optaget af, hvad deres forældre har gjort forkert, og de kan føle sig fanget af traumer fra fortiden. Det er ikke nødvendigvis forkert, men det er et begrænset perspektiv. På samme måde er det et begrænset perspektiv, hvis man føler sig så tynget af skyld, at man ikke kan tage imod livet som en gave. Der giver kristendommen mulighed for en ny begyndelse,” siger hun.

Lone Vesterdal supplerer: ”Paulus kunne - med tanke på sin fortid som forfølger af de kristne - have gået med nedbøjet hoved resten af livet. Men han tager den frisættelse på sig, som han oplever i mødet med Kristus, og går med løftet pande ud for at gøre sin del,” siger hun.

Den gode vin til sidst

Hun nævner også Jesu første offentlige under, da han forvandler vand til vin ved brylluppet i Kana.

”For mig er det en fortælling om, hvad Gud gerne vil i vores liv: Han vil gerne skabe det hverdagsagtige om til en fest ved at give os liv fra den øverste hylde. Men vi har ofte svært ved at tage imod det og hænger i stedet fast i det, der holder os nede.”

> ***”Det er det, jeg ser, at den billedbaserede sjælesorg kan. Den kan - under Guds blik - igen få os til at forstå, at vi er mere end vores diagnoser, vores fortid, vores traumer og vores fejl og svagheder.”***

Line Louise Peters supplerer: ”Vi skal huske på, at den gode vin serveres til sidst. Der kan være sket alt muligt møg i fortiden, men dagen er i dag, og der kan åbne sig en sprække mod lyset, når vi mindst venter det. Det vidner meget billedkunst om. Men det kan kræve hjælp at få øje på det, for vores blik er farvet af vores erfaringer. Det viste eksemplet med kvinden, der i Ernst Barlachs billede ved første øjekast ikke så omsorg, men det præcis modsatte.”

Hun tilføjer, at mange af de billeder, vi ser i dag, er billeder på sociale medier, som vi afkoder ganske hurtigt og overfladisk, og som sjældent har de perspektiver og dybdedimensioner, som den gode billedkunst har.

”Vi er vant til at se på billeder, der spejler os selv, men hverken modsiger os eller åbner for nye perspektiver. Det, vi kan tilbyde i kirken, er noget helt andet end den billedkultur, der dominerer i dag. Vi har en hel tradition bag os, som vi skal stole på værdien af,” siger hun.

Lone Vesterdal påpeger, at selv om både Luther og Kierkegaard anså forestillingsevnen for at være en forudsætning for troen, var de begge skeptiske over for, hvordan samme evne - i mødet med for eksempel billeder - kunne føre mennesket på afveje. Det var så at sige uforudsigeligt og ukontrollabelt, hvad der ville ske. Det er hun til en vis grad enig i. Men ved at udvælge billederne, man bruger i sjælesorgen, nøje, kan man i høj grad lede deltagerne i retning af en opbyggelig og håbsgivende erfaring, der også kan blive en direkte forkyndelse af evangeliet.

”Den sansebaserede erfaring som kilde til tro og gudserkendelse er ved at få en større plads i kirken, og det, synes jeg, er positivt. Men jeg er helt med på risikoen for føleri og psykologisering. Med vores metode forsøger vi at balancere følelser med fornuft, så der kan danne sig en hjertets visdom,” siger hun.

De to præster og forfattere håber, at de på sigt kan lave en uddannelse i billedbaseret sjælesorg, som præster, kirkekulturmedarbejdere og andre, der arbejder med for eksempel sorggrupper i folkekirken, vil benytte sig af.

Med sådan en uddannelse som afsæt kan kirken forhåbentlig også blive en attraktiv samarbejdspartner for blandt andet praktiserende læger, mener Lone Vesterdal:

”I kirken har vi noget særligt, som også afspejler sig i traditionen for billedbaseret sjælesorg, og det skal vi gøre opmærksom på.”

Lone Vesterdal og Lone Louise Peters’ ’Det forvandlende blik’ udkom på forlaget Eksistensen i slutning af 2025.

Missionsfest i skyggen af en kaotisk verden

Brødremenighedens Danske Mission (BDM) holdt årsmøde i Christiansfeld 10. maj 2026.

Forsamlingen lytter til Wilson Nkumba, generalsekretær for Sikonge Mission Hospital i Vesttanzania. Foto: Svend Løbner

Missionsselskaber skal være omstillingsparate for at kunne navigere i en verden i opbrud, sagde BDM's formand Jørgen Bøytler på Missionsfest. Wilson Nkumba fra Tanzania fortalte om et hospital, der holder sundhedsgudstjenester i små landsbyer.

Krig og konflikt. Hvordan forholder man sig som kristen missionsbevægelse til disse udfordringer?

Brødremenighedens Danske Mission (BDM) har netop holdt såkaldt Missionsfest med tilbageblik på et år med krig i Ukraine, Israel-Palæstina og nu også Iran. Verden er kaotisk for tiden – og det stiller krav til et missionsselskab som BDM.

"BDM lever ikke i en silo, men er en del af endda flere civilsamfund, både det danske, men også civilsamfundet i Tanzania, D. R. Congo, Burundi og Albanien," sagde BDM's formand Jørgen Bøytler i sin formandsberetning.

Hvordan navigere i hvirvelstorm af forandringer?

Formanden fortsatte:

"Vi er også forbundet med institutionen for handicappede Stjernebjerget på Vestbredden, som i lang tid har været under stærkt pres på grund af Gazakonflikten, øgede israelske bosættelser og i det hele taget en meget usikker situation.

De hurtige forandringer i verden tvinger os til hele tiden at kalibrere vores indsatser. Vi skal ikke være opgivende, men vi skal være gode til at navigere i denne hvirvelstorm af forandringer. Det betyder konkret, at vi skal være agile, altså hurtige, smidige og bevægelige i vores forhold til baglandet," sagde Jørgen Bøytler.

Viden og forbøn hånd i hånd

"Og det er BDM," fortalte Wilson Nkumba, der er generalsekretær for Sikonge Mission Hospital i Vesttanzania. Et team af præst, læge og sygeplejersker rejser nemlig ud i de små landsbyer for at oplyse om sundhed og menneskerettigheder, mens de også beder for syge.

"Vi giver borgerne faglig viden om sygdommes årsag og virkning. Hos os tror folk ofte, at sygdom skyldes hekseri eller onde ånder. Da er hospitalet ude af fokus. Men med faglig viden forstår de, at vi kan hjælpe dem. Målet er at øge deres viden og mindske social uretfærdighed. Samtidig beder vi for de syge for også at give dem åndelig støtte."

Et vidtforgrenet arbejde

Generalsekretær Arngeir Langås fortalte om BDM's andre tiltag i 2025: Støtte til Brødrekirken i Albanien, der har seks menigheder og yder et vigtigt diakonalt arbejde blandt romaerne. Seks missionærer og otte volontører var udsendt til Tanzania. Den tanzaniske præst og missionær Mathias Kiligito har i 2025 besøgt 23 menigheder i Burundi og hvert sted undervist om Brødremenighedens historie og teologi.

Brødrekirke under pres

Og så nævnte generalsekretæren Brødrekirken i Østcongo, som har været under stort pres på grund af borgerkrig i området. Han fortalte også om et sundhedsprojekt i landsbyer ved Tanganyikasøens bred, hvor lokalbefolkningen lærer at forebygge sygdomme og børnedødelighed ved at praktisere god hygiejne.

Besparelser trods positivt regnskab

Kasserer Christian Aagaard fremlagde regnskabet for 2025, der viste en samlet indtægt på 9,2 millioner kroner. Det gode resultat skyldes overførsel fra hhv. testamente- og udviklingskonti på ca. 2.25 millioner kroner. For at vise rettidig omhu har bestyrelsen besluttet at bremse brugen af egenkapitalen fra 2026 og har derfor foretaget en del besparelser

Et faktum, der gjorde formand Jørgen Bøytlers budskab endnu mere magtpåliggende:

"Vi har stærkt brug for forbøn og økonomisk støtte fra BDM's medlemmer og venner, og vi skal være meget tydelige for at få baglandets opmærksomhed. Det er en udfordring i en larmende, kaotisk verden."

Svend Løbner, freelance journalist

Mangler du en gaveidé til fars dag?

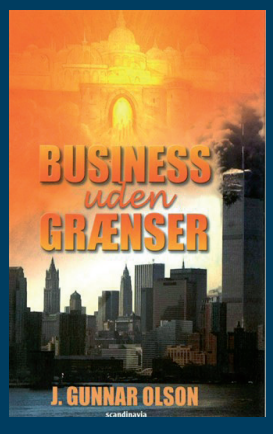

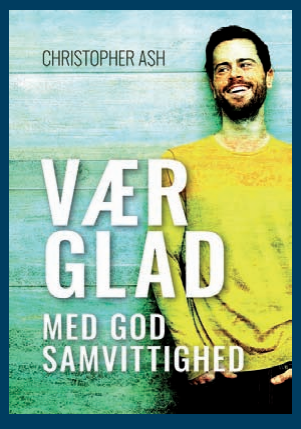

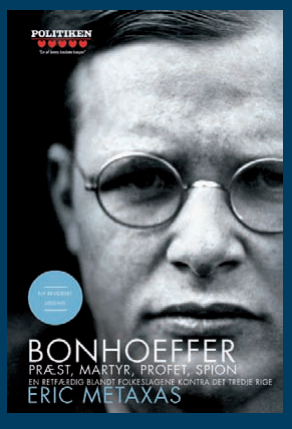

Business uden grænser. Oplev hvordan Gud var med en svensk forretningsmand. 149 kr.

Vær glad med god samvittighed. Genopdag samvittighedens gode kraft. 249 kr.

Bonhoeffer. Præst, Martyr, Profet, Spion
Af Eric Metaxas. 349 kr.
2. udgave

Jeg har slået mit telt op i håbets land

En klassisk andagtsbog af den svenske præst Tomas Sjödin med tekster til hver dag i året – med opmuntring og inspiration til hverdagslivet.

399 sider. 299 kr.

Kunsten at oversætte Bibelen

Bibelen er skrevet i en anden tid, på fremmede sprog og med en kultur fjern fra vores. Så hvordan sikrer man, at moderne læsere forstår meningen uden at tabe dybde og troværdighed?

Det er den udfordring, Iver Larsen tager livtag med i denne oplysende og tankevækkende bog. 186 sider.

249,-

Spændende romaner fra danske forfattere

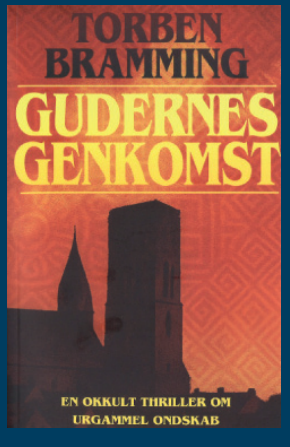

Gudernes Genkomst

Torben Bramming har skrevet denne overraskende roman om okkulte kræfter, en gruppe unge kristne og en dansk præst, der pludselig står overfor åndelige kræfter fra en urgammel ondskab.

364 sider. 249,- kr.

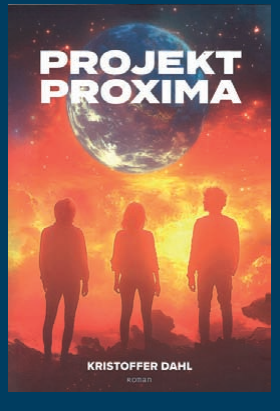

Projekt Proxima

En original roman om menneskets grundvilkår og kald, om Herrens storhed og kærlighed og om verden, som den kunne have været.

Af Kristoffer Dahl

304 sider. 229,95 kr.

GODE BØGER - find dem på hosianna.dk

12 ledetråde fra kaos til håb

Anmeldt af Jakob Fischer-Nielsen

Teolog Leif Andersen.

Cand.mag. Lone Vesterdal.

Psykolog Dorte Viftrup.

Det kan være svært at finde mod og håb i vores tid, der ofte føles proppet med krigslarm, shitstorms, angst, kriser, polarisering og død. Som kristne kan vi heldigvis finde vejledning i Bibelen, men hvordan anvender man den gamle visdom i 2026 i en helt almindelig hverdag i Danmark? I Bibelselskabets nye bog 'Mod' får vi 12 ledetråde, der kan hjælpe os med at tænke modigere, finde retning og give os et sted at gå hen, når vi føler os modløse.

På omslaget står nævnt tre gode og kompetente folk, som jeg gerne vil have råd fra. Forfatterne er teolog Leif Andersen, præst, sjælesørger og cand. mag. Lone Vesterdal og psykolog Dorte Viftrup. De leverer 3 x 4 ledetråde, hvor de byder ind med hver deres indhold og personlighed. Bogen er frugt af et godt samarbejde, så der er en klar sammenhæng mellem de 12 kapitler.

Ideen til bogen er opstået omkring den berømte (og berygtede): '12 regler for livet: en modgift til kaos' af Jordan Peterson. Den bog har fået stor opmærksomhed, og det viser, at verden har brug for hjælp til at begå sig i et kaotisk samfund, og vi trænger til gode råd frem for bare at blive ledt af mavefornemmelser, følelser eller modens vinde. Ud over det grundlæggende koncept og tallet tolv er der ikke et større slægtsskab mellem den internationale bestseller og '12 ledetråde fra kaos til håb'. Den store forskel er, at vores tre vise personer langt mere fokuserer deres ledetråde på nåde, fællesskabet og Bibelen.

Bogen er god og fuld af dejlig konkrete råd. Det er befriende at læse, at vi er en del af noget større. Vi bliver fx vejledt til at kigge op, kigge ud og kigge ind. Bogen holder en sund balance mellem, at man skal passe på sig selv, men samtidig er vi ikke skabt til at fokusere på os selv, men til at være i fællesskab med Gud og næsten.

Sproget er letforståeligt og alligevel med dybde. Der er en del letfordøjelige eksempler og referencer til fx Pixar eller Disney. Det er god, effektiv og usnobbet kommunikation. Bogen er oplagt til unge og studerende. Her er god inspiration til talen til studenten.

Det er en god bog - jeg vil gerne ønske mig flere ledetråde eller endnu en bog med plads til mere uddybelse. Forfatterne er godt selskab og sammen rummer de meget visdom. Faktisk kunne jeg godt ønske mig en telefonhotline til forfatterne, så jeg lige kunne ringe, når jeg har dilemmaer, mangler håb eller trænger til perspektiv på min tilværelse.

Leif Andersen, Lone Vesterdal og Dorte Toudal Viftrup: Mod - 12 ledetråde fra kaos til håb
160 sider. 199,95 kr. Bibelselskabets Forlag

Tysk kirkepolitik i 1930'erne i lyset af Bonhoeffer

Anmeldt af Ove Klausen, cand. mag. i dansk og litteratur

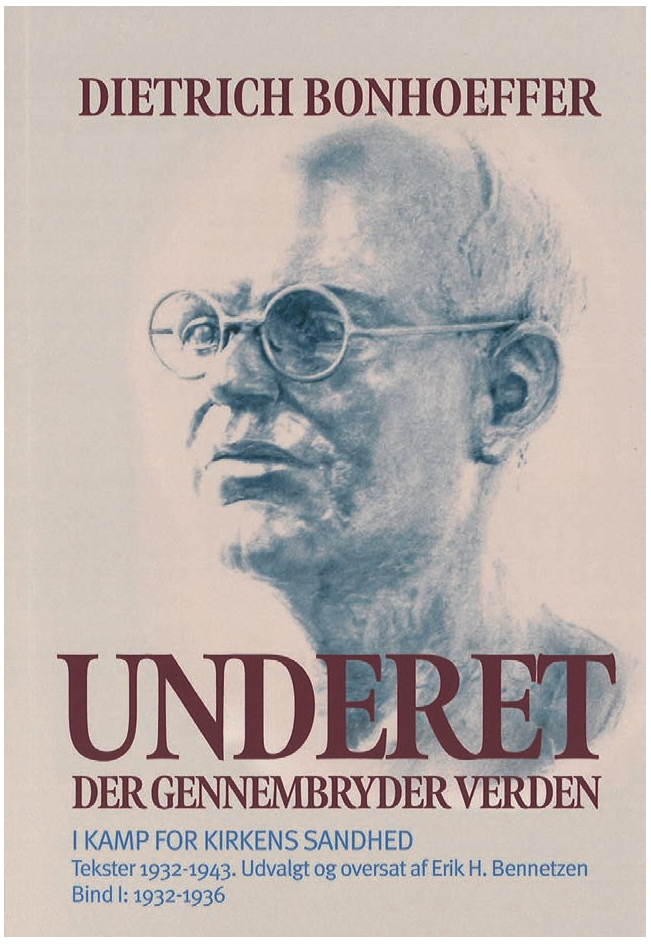

Dietrich Bonhoeffer er kendt for at være en hovedkraft i Den Bekendende Tyske Kirke, som brød med den officielle nazistyrede tyske folkekirke. Og hans kamp mod nazismen kostede ham at komme i koncentrationslejr og blive hængt. Bogens titel angiver, at den handler om det under, der gennembryder verden. Det henviser til Bonhoeffers syn på kirken som Guds riges sejrende invasion i verden: "Kirke er underet, der gennembryder verden ved nærværet af Gud, den livskabende, som kalder til live af død."

Negativt syn på jøderne

Da den tyske regering besluttede, at jøder ikke kunne være præster i den tyske kirke, kritiserede han det som ukristeligt. Men ikke desto mindre var han ukritisk over for, at kirken ifølge ham altid havde ment, "at det 'udvalgte folk', som korsfæstede verdens frelser, må bære forbandelsen for sin gerning i en lang lidelseshistorie". Han forsvarer, at troende jøder skal have lov at være en del af kirken – eller rettere: man må tåle, at "den mig usympatiske jødekristne sidder ved siden af mig som troende". Men fremfor at skose ham for hans negative holdning til jøderne, ser jeg den som udtryk for, hvor blind man kan være for, hvor meget man ubemærket påvirkes af de holdninger, der er mainstream i den tid, man lever i – og lade det være en påmindelse til os om at kunne se det, der ellers ligger i vores blinde vinkler.

Når kirken ikke længere tåler kristendommen

Bogen består af kildetekster med relation til Bonhoeffer. De fleste er af ham selv og er breve, prædikener, artikler, foredrag og forelæsninger. Derudover er der breve fra andre til Bonhoeffer, især fra teologer; og der er historiske dokumenter, bl.a. paragrafferne fra Hitlers lov om, at embedsmænd og dermed også præster skulle være ariere. Det gennemgående tema er, hvad man skal gøre i forhold til den tyske kirke, som efter en nazistisk magtovertagelse med Bonhoeffers ord "ikke længere tåler kristendommen i sit væsen", så der er blevet en kirkekamp står mellem "germanisme eller kristendom".

For kirkehistoriske nørder

Det hele er skrevet i et sprog, som det er vanskeligt at hugge sig igennem. Sætningerne er lange, indviklede og kringlede. Flere gange må man tilbage og læse en sætning forfra for at prøve at forstå den; og så er det endda ikke altid, det lykkes.

Det vrimler med navne på især tyske præster, politikere og teologer, som er ukendte i dag, og med teologiske begreber på latin. Der er dog delvise forklaringer i noter. Særdeles vanskeligt terræn er nogle forelæsninger om, hvordan præster skal forberede og holde en prædiken; men så midt i det hele skriver han helt enkelt, at man som præst skal "være Gud taknemlig, hvis man har en kone, som rigtigt kan kritisere en!" Denne bog er ikke for dem, der kunne tænke sig at få noget at vide om de kirkepolitiske forhold i Tyskland i tiden op til anden verdenskrig. Den er for dem, der allerede ved meget om den tids kirkelige forhold og vil nørde sig dybt ned i dem.

Gå i kirke og overvind verden

Det mindst tidsbundne er hans prædikener, hvor man også støder på forståelige budskaber. Lad os slutte af med et af de budskaber, som også kan have relevans ind i vor tids urolige verden: "Avisernes og sensationsnyhedernes verden vil vi dog virkelig gerne slippe for i kirken. Helt rigtigt, det kommer det vel an på, virkelig at blive fri for denne verden, men det vil jo sige at blive fri for den netop sådan, at den ikke, knap vi er kommet ud af kirken, overfalder os igen og tager os til fange og underkuer os, men sådan, at vi har *overvundet* den, når vi kommer ud fra gudstjenester."

Dietrich Bonhoeffer: Underet der gennembryder verden. I kamp for kirkens sandhed. Bind 1, tekster 1932-1936.
520 sider. 349,95 kr. Lohse

Panelet besvarer spørgsmål fra deltagerne. Fra venstre ses Peter Skov, David McDonald, Andries Van Heerden, Lars Bo Olesen, Heid Ravn og Kate Favre Guldberg. Foto: Anne Manning-Pedersen

LISTEN-2026 – En alsidig konference for at udvikle Kirken i Danmark

Den årlige LISTEN-konference var i år flyttet fra højskolen Acts Academy til Kirkeibyen Kolding.

Af Anne Manning-Pedersen

Andries van Heerden og David McDonald var gæstetalere ved LISTEN 2026, et selvstændigt årligt kursus, der har været en del af højskolen Acts Academys pensum siden 2015 og fokuseret på det profetiske. I år blev kurset udvidet til at omfatte apostolsk og evangelisk tjeneste.

Med denne udvidelse var der en forventning om et langt større antal nationale og internationale deltagere. Sidste år måtte mange, der ønskede at tilmelde sig, afvises på grund af pladsmangel, og derfor blev begivenheden i år flyttet fra Acts Academy til den tilstødende Kirkeibyen-bygning med 1.000 siddepladser – Samværket.

Åndens enhed

Udfordringen spurgte gæstetalerne Andries van Heerden og David Mc Donald:

- I er kommet her for at give; men er der noget åndeligt, I tager med tilbage fra Danmark?

Andries: "Jeg tror, at den ene ting, der rører mig, er den ægte forbindelse, jeg ser blandt lederne her, hvilket er virkelig forfriskende, og jeg elsker det."

David: "Åndens enhed, som vi ser her, er smuk og hjælper med at forstærke Helligåndens bevægelse over enkeltpersoner og Kirken. Vi har afholdt konferencer i flere nationer, men denne enhed er den stærkeste, vi har fornemmet, og vi tror, at dette er en nøgle til en udgydelse af Ånden over Danmark."

Kirkernes enhed

Lars Bo Olesen og Heidi Ravn, der ledte konferencen, har også dette fokus – at kirkerne i Danmark samarbejder og fungerer som ét legeme – det er derfor, LISTEN altid har været en tværkirkelig og åben konference.

"Vi har brug for åndens enhed på trods af vores forskelligheder," siger Lars, for det handler ikke om vores enhed, men om hans, og vi skal bare underkaste os det.

Åndens enhed på Listen-2026 konferencen var tydelig i det grundlæggende udvalg af talere på tværs af kirker. Denne blanding gav troværdighed til ordet *enhed*, som ofte blev hørt i løbet af konferencens fire dage.

Selve stedets indretning taler om denne enhed. Acts Academy og Kirkeibyen er ikke administrativt forbundet, men er tæt forbundet relationelt. Målet er, at kirken og skolen vinder de fortabte for Jesus, samtidig med at de bevarer åndens enhed i fredens bånd.

Lars deltog i den første konference, da han tiltrådte som forstander for Acts Academy, og han var overbevist om, at Danmark havde brug for mere af dette. Selvom han var i gang med at nedskære og justere kurserne under sit lederskab, valgte han ikke bare at fortsætte med LISTEN, men også at udvide det fra det profetiske til det apostoliske og evangeliske og gradvist til en fuldgyldig femfoldig tjenesteundervisnings- og udrustningskonference.

Hvad ser du?

David McDonald indledte åbningssessionen ved at udfordre deltagerne til at se på det overordnede formål i stedet for håbløsheden, ligesom Jesus gjorde med den samaritanske kvinde. Jesus flyttede en hverdagsagtig samtale om vand til en livsforvandlende beslutning, da han tilbød kvinden åndeligt vand, der ville slukke hendes virkelige tørst efter identitet og mening. Det gjorde Jesus, fordi han så ud over det naturlige – han så en kvinde, der havde potentialet til at blive den første evangelist for en hel landsby.

David stillede et tankevækkende spørgsmål til deltagerne: "Hvad ser du, når du møder mennesker? Ser du en tørstig person med et dybt behov, der bliver opfyldt af den eneste, der kan opfylde det – så vi gør vores del for at hjælpe dem videre med tørsten tilfredsstillet, ligesom det skete for den samaritanske kvinde? Dette er lakmusprøven på vores evangeliske evne, sagde han.

Jesus ønsker, at vi skal møde mennesker med det levende vand, ligesom han gjorde det med den samaritanske kvinde. Jesus ændrede hendes selvopfattelse ved at tale et profetisk ord ind i hendes liv. Profeti er ikke kun beregnet til at give dig kuldegysninger, hedeture eller bare få dig til at føle dig godt tilpas. Den profetiske tjeneste er beregnet til at ændre din opfattelse. For når din opfattelse ændrer sig, ændrer dit perspektiv sig også.

Heidi Ravn

Den første LISTEN-konference blev afholdt for 15 år siden med omkring 21 deltagere udover eleverne fra skolen. Flere af deltagerne, der deltog, blev ved med at vende tilbage, og fremmødet voksede, efterhånden som deltagere, der følte sig rustet og motiverede i deres gaver, spredte budskabet i deres personlige netværk.

- Folk er sultne efter ikke bare at blive udrustet, men også efter at træne og udruste andre i deres lokale kirker. I år var der 75 tilmeldte fra Danmark og andre europæiske lande med flere trosretninger repræsenteret end før, og vi håber på flere i de kommende år, siger Heidi. Der er en vis forsigtighed omkring de femfoldige tjenester på grund af misbrug af gaverne, så LISTEN forsøger at udruste og træne folk i gaverne på en moden og sund måde.

Heidi fortsætter: Det vigtige for mig som leder af denne konference, og i min hverdag som underviser på Acts Academy, er, at den enkelte skal opleve, at de er en del af noget større, at de bærer noget helt særligt, og når de stiller sig til rådighed for Gud, vil han velsigne dem ved sin Helligånd for at bringe himlen til jorden. Det er dér, det bliver spændende, og der, det at leve et kristent liv gør en forskel.

Jacob Viftrup

Udfordringen talte også med Jacob Viftrup under konferen-

"[Eric Anderson] fortalte, hvordan de alle, for virkelig at opleve et gennembrud i deres kirke, måtte nå et sted med fuldstændig overgivelse til Helligånden, hvilket ofte betød en total afvigelse fra deres planlagte og strukturerede kirke "program". De måtte vælge at byde velkommen til og passe ind i Helligåndens kultur."

Jacob Viftrup underviser. Foto: Anne Manning-Pedersen

cen.

- Du talte om, at Gud er i bevægelse. Kan du give nogle specifikke detaljer om, hvordan Gud har været i bevægelse i din tjeneste?

"Noget, vi er begyndt at opleve som aldrig før, er, at folk i alle aldersgrupper fra alle religiøse og ikke-religiøse baggrunde bare dukker op, efter at have haft et møde med Jesus et sted på en eller anden måde – nogle gange i en skov, nogle gange i en drøm, nogle gange bare en længsel, der fik dem til at åbne en bibel, og så kommer de. Ikke fordi de faktisk vil se, hvad kirke er, men fordi de allerede har mødt Gud, og de ønsker hjælp til at forstå, hvad der foregår."

- Og hvordan hjælper kirken dem specifikt?

"Vi introducerer dem så hurtigt som muligt til en lille gruppe, som er et nærmiljø, hvor folk kan lære hinanden at kende, relatere til og hjælpe hinanden personligt. To gange om året støtter vi de små grupper med ekstra undervisning som et Alpha-kursus eller et andet kursus, der vil hjælpe dem med at udvikle sig. Vi tilbyder dem også bønner for indre helbredelse og befrielse med et tilbud om en tre-måneders medvandring med en anden mere moden discipel, der kan hjælpe dem på deres rejse."

- Vil du fortælle lidt mere om den enhed, du talte om under din session?

"Da jeg kom til København for mere end otte år siden, var det tværkirkelige samarbejde, vi ser i dag, ikke en realitet. Jeg ser Gud bevæge sig – samle sit folk som sin éne kirke, selvom vi selvfølgelig har vores lokale samlinger. Ledere fra forskellige kirker mødes regelmæssigt til bøn og kombinerer endda gudstjenester som langfredag; ledere sidder i hinandens menighedsbestyrelser og demonstrerer på denne måde deres tillid til hinanden og enhed i deres menigheder.

Den voksende enhed mellem kirker demonstreres lige her på denne LISTEN konference, hvor talere fra tværs af kirkesamfund er blevet inviteret til at bidrage til konferencen i sin helhed."

- Du er utrolig ærlig om dit liv. Det er ikke let eller almindeligt. Hvordan nåede du dertil?

"For otte år siden startede jeg i den nuværende kirke, jeg leder. To år inde i min lederrolle blev meget af den måde, jeg gjorde det på – min lederstil, som var for hurtig og måske for radikal – misforstået som en tørst efter magt og kontrol, så en stor gruppe af min flok gjorde oprør. Dette førte mig virkelig ind i en dyb sjælsransagelse om, hvad der var rigtigt i det, de sagde, og hvad der var galt i, hvordan jeg havde gjort tingene.

I denne proces, med Guds nåde og hjælp fra modne kristne rådgivere, var jeg i stand til at forsone mig med, hvem jeg er; meget af mig måtte ligesom dø. Gud knuste mig og bragte mig til den erkendelse, at jeg havde begået mange fejl, og nu fortsætter jeg med at tjene med en halten af brudthed, ligesom Bibelens Jakob. Men det at være ærlig gør mig sårbar og autentisk, og Herren har hjulpet mig med at hjælpe mange knuste ledere ud fra min egen brudthed.

Folk kan se en levende demonstration af, at Gud kan bruge os, selv når vi begår fejl og bliver slemt knuste i processen. Jeg tjener som et knust menneske, der har lært, at jeg ikke har alle svarene, og er villig til at underkaste mig modne kristne rådgivere i mine vanskelige tider.

Vi har alle brug for hinanden, og det er nu DNA'et i den samme kirke, jeg fortsat tjener; og vi oplever en stabil vækst. Vi er ærlige og sårbare og holder hinanden ansvarlige, og går trosrejsen sammen, som Kristi legeme bør. Jeg tror, at Gud er i bevægelse, og vi har alle brug for at være i bevægelse med ham."

Eric Anderson

Under sin session og workshop delte Eric Anderson fra ARC Church i København den transformative rejse, han gennemgik med sin kirke, hvor han fokuserede på Guds nærvær i stedet for det planlagte program for hver gudstjeneste.

"Vi lærte en ny måde at være kirke på, og det har forvandlet alle dem, der ønsker det på den måde," sagde Eric Anderson.

Han fortalte, hvordan de alle, for virkelig at opleve et gennembrud i deres kirke, måtte nå til et sted med fuldstændig overgivelse til Helligånden, hvilket ofte betød en total afvigelse fra deres planlagte og strukturerede kirke "program". De måtte vælge at byde velkommen til og passe ind i Helligåndens kultur, hvilket betød at være villige til at være fleksible i forhold til den kultur, de var vant til. Første gang, dette skete, var da Eric en søndag, to minutter før gudstjenesten skulle slutte, fortalte kirken, at han følte behov for bare at vente på Helligånden.

Han gav sine medlemmer valget mellem at gå eller blive, og omkring halvdelen af kirken gik, og den anden halvdel blev, mens de bare ventede på Helligånden i mere end 90 minutter. Den oplevelse ændrede, hvordan de afholder kirkemøder og arbejdsrelaterede møder. Hvor de plejede at bruge de første 10 minutter på bøn og derefter gik i gang med arbejdet, har de nu vendt det om og giver de første frugter af deres tid på bestyrelsesmøder til at vente på Herren, og det kan nogle gange tage et par timer, før de kommer i gang med arbejdet.

At lære at lytte og adlyde på denne måde var ikke behageligt til at starte med, men de indså hurtigt, at ubehaget var det værd, da Helligåndens tilstedeværelse blev håndgribelig i forandrede liv og mirakler, mens de slap deres bånd til en tidsplan og ventede på ham, at han skulle tjene hver enkelt person og kirken som helhed.

Eric nævnte som eksempel helbredelsen af hans hustru, Erica, som havde kæmpet med en livstruende kræftsygdom, der ikke havde en god prognose. En dag så et af bestyrelsesmedlemmerne et billede af Ericas helbredelse og foreslog, at bestyrelsen skulle tage hen og bede for hende derhjemme. Da alle bestyrelsesmedlemmerne ankom og fortalte hende, at de var kommet for at bede, sprang hun op og sad i stolen midt i stuen for at blive bedt for.

Efter næsten tre timers venten, lytten og modtagelse fra Herren, bad de for Erica og tog hjem. En uge senere tog Erika på hospitalet og fik at vide, at hun er fuldstændig fri for kræft – og helbredelsen varer ved. Ting som dette er blevet en normal del af kirkens liv, efterhånden som de lærer at lytte og adlyde mere, når Helligånden leder dem.

Eric inspirerede gennem sin session folk til at ville opleve mere af dette i deres egne kirker; og mange forpligtede sig til at vie deres liv til at bruge mere personlig tid med Herren og bevæge sig i denne retning af at lytte mere og lade Gud gøre sit, mens de giver slip på deres egne planer.

Anne Mette Fredegod

Da Anne Mette Fredegod, præst i Kirkecenteret, Vejle, og flere deltagere blev spurgt, hvad de tog med sig fra konferencen, sagde de fleste af dem, at det primære var at prioritere at bruge daglig personlig tid med Helligånden og Ordet. Dermed kunne resten af deres tid hver dag være mere synkroniseret med ham, så de kunne opleve hans nærvær gennem dagen og gøre de ting, Herren ledte dem til.

Anne Mette sagde også, at hun varmt vil anbefale, at andre kirkeledere selv kommer eller opmuntrer deres ledere til at komme med et team til konferencen næste år. Hun selv og hendes team planlægger at deltage i Listen27. De har allerede inviteret folk bredt fra deres kirkesamfund, selvom det er en betydelig forpligtelse for mange, der har brug for at tage fri fra arbejde for at deltage.

Men hun mener, det er værd at prioritere, og håber at kunne bringe en endnu større gruppe næste år. Det er nemlig en konference med undervisning og tjeneste af høj kvalitet, og de vender altid hjem opmuntrede og inspirerede som et team, siger hun.

Men det, der også opmuntrer Anne Mette, er, at de "almindelige" kirkemedlemmer, der deltager, også oplever stor personlig vækst og tager mange værdifulde værktøjer og erfaringer med hjem. Som kirke blev de opfordret til at fortsætte med at bygge med fokus på sund karismatisk tjeneste, hvor Helligåndens gaver er aktive og bliver en naturlig overnaturlig del af kirkens liv – ikke kun om søndagen, men i deres hverdag i løbet af ugen. De ønsker at bruge læringen fra Listen26 til at fortsætte med at udvikle en kirkekultur centreret omkring bøn, discipelskab og afhængighed af Helligånden på en sund og praktisk måde. Listen26 har styrket deres vision om at bygge en kirke, der både er åndeligt levende og dybt forankret i Jesus.

Lars Bo Olesen

Da Lars Bo Olesen blev spurgt om, hvad han gerne ville se ske i enkeltpersoner og kirker som et resultat af denne konference, siger han med overbevisning, at han ønsker at se enkeltpersoner og kirketeams bevæge sig i de gaver, som Gud har givet dem. Han vil gerne se samarbejde mellem kirker, for ingen af os er bestemt til at være en ø og klare det hele alene.

Da dette er første gang, deltagerne blev trænet i evangelisering, ønsker Lars at se lokale kirker vokse, efterhånden som folk praktiserer dette på gaden med de enkle og praktiske opsøgende teknikker, der blev præsenteret under træningen.

Peter Skov ønsker det samme resultat for den træning og praktiske gadeevangelisering, han tog deltagerne med ud på i løbet af to eftermiddage af konferencen.

Om sin vision for LISTEN for fremtiden, siger Lars, at han ser dette som en udrustende platform, hvor ledere deltager med teams fra deres kirker i bestræbelserne på en forenet kirke i Danmark. Anne Mette Fredegod var den eneste kirkeleder, der kom med 14 deltagere fra sin menighed.

Lars håber, at mange flere ledere vil blive inspireret og komme med grupper fra deres kirker til fremtidige LISTEN konferencer, så hele Jesu Kirke i Danmark udvikler sig i de fem-foldige tjenestegaver. Han vil gerne se denne årlige konference vokse til det, han drømmer om.

"Vigtig lytteuge"

LISTEN er opført som et af de kurser, der tilbydes af Acts Academy, men er åben for alle, der ønsker at tilmelde sig. Fordi det er et kursus, kræves fuld tilmelding, og de 'studerende', der tilmelder sig, forventes at deltage i hele kurset.

Med Andries' ord: Listenugen giver en platform for input, men er også en platform for at netværke. Hvor profeter var sårede og følte sig alene i fortiden, er her et sted at finde og komme i kontakt med ligesindede, blive ansvarlige og få adgang til træning, der er tilgængelig i hele Danmark.

Disse konferencer skaber et trygt sted, hvor folk er motiverede til at lytte til og adlyde Gud som en del af deres daglige liv og fungere som Jesu brud ud fra det intime sted af fællesskab med brudgommen.

Målet er at se mennesker komme til tro over hele Danmark og hjælpe med at opbygge kirken som en samlet enhed, der repræsenterer Jesus, som han ønsker det.

Konferencen var velstruktureret med undervisnings- og læringssessioner, eftermiddagsworkshops om de fem-foldige tjenestegaver, discipelskab og evangelisering for at implementere læring i praksis. Der var endda en dedikeret Q&A session, hvor et panel besvarede spørgsmål fra deltagerne. Alle deltagere modtog opmuntring, bekræftelse og vejledning for deres liv gennem personlig profeti, der var planlagt i programmet, så ingen gik glip af dette. Deltagerne så meget frem til denne tjeneste med personlig profeti.

Møder & Arrangementer

Kom og hør
Jørgen Mortensen taler

- Søndag 24. Maj 2026 Kl. 10:00
- SOZO Gospel Kor synger

www.Nyt-Haab.dk
Tlf. 71 95 79 17
Damhus Boulevard 28
2610 Rødovre

PINSEKIRKEN
NYT HÅB

Lovsang og bedemøde hver onsdag kl 18:30
Alle er velkommen!

Møder med Henri Nissen

Aftal et møde med Udfordringens tidl. redaktør.
Se emner og møder på: HenriNissen.dk.
Mobil 51 31 65 99. Mail: HenriNissen@live.dk

17.5. kl. 10: Nyt Håb, Damhus Boulevard 28, **Rødovre**.
31.5. kl. 11: Rundvisning i **Christiansfeld** af privat gruppe.
2.6. kl. 10: Rundvisning i Christiansfeld af Kirkehøjskole, **Skanderup**.
6.7. kl. 10: Plus-Oase, **Odder**: Genopdag Bibelen.
6.8. kl. 10 Højskolen Acts Acad., **Kolding**: Fremtidens bibelhistorie.
19.8. 2026 kl. 14 Karlslunde Strandkirke: Josefs pyramide i Egypten.
8.9.2026 kl. 14 Citykirken Aarhus: Mit udfordrende liv.

Dødsfald

Vores elskede mor,
bedstemor og oldemor

Anna Ruskær

sov stille ind efter kort tids sygdom den 16-4-26.

Æret være hendes minde.

Familien siger tak for kærlig deltagelse.

Begravelsen fandt sted fra Nørre Kongerslev kirkegård den 30-4-26.

Erhverv

AXELTEK
Industri Elektronik
Reperation af frekvensomformere og Cnc-drev
Nørresundby 25 21 31 67

Støt vores annoncører - de støtter os!

Stillinger

Stillinger i avisen eksponeres også på Udfordringens JOBMARKED
udfordringen.dk/job

Se oversigt over priser og deadlines her:
Udfordringen.dk/Annoncer
Tlf.: 2681 7718
annoncer@udfordringen.dk

Bolig & Udlejning

Lejlighed søges i Ålborg eller omegn

Kristent ægtepar på Færøerne med voksen søn søger korttidsleje af lejlighed i Ålborg eller omegn fra 25. juni til 2. juli 2026.
Kontakt: Svenning av Lofti
Mail: lofti@olivant.fo - Tlf.: 00298 212045

Hvis avisen udebliver...

Hvis avisen udebliver, kan du benytte kontaktformularen på udfordringen.dk - klik på det røde felt 'Udeblev avisen?' midt på siden og udfyld felterne.

Så sørger **Bladkompagniet** for efterlevering 1-2 dage efter reklamation.

Har du ikke adgang til internet, kan du ringe til kontoret mandag-fredag kl. 10.00 - 15.00 på tlf. 7456 2202

Bed&Breakfast i Christiansfeld

Bo på Det Gamle Posthus i verdensarvsbyen Christiansfeld. 1 værelse med 2 sengepladser på 1. sal med adgang til køkken og bad. Kun 400 kr. pr. døgn. Morgenmad kan evt. købes i Udfordringens café.

Bestil hos Margit: mobil 40 31 02 50

Plejecentret Søndervang søger ny Centerleder

Brænder du for at arbejde tæt på mennesker og lede et plejecenter, hvor livsglæde, faglighed og et stærkt arbejdsmiljø er i fokus?

Plejecentret Søndervang søger en tydeligt tilstedeværende centerleder, der viderefører en omstillingsproces med fokus på en meningsfuld hverdag for vores beboere og personale. Du er ansvarlig for et miljø baseret på værdighed og empati, og hvor det åndelige aspekt i Søndervangs kristne værdigrundlag er en naturlig del af omsorg og samarbejde.

Vi forestiller os, at du har gode kompetencer inden for:

- **Faglig ledelse:** Sikrer høj kvalitet i pleje og omsorg samt udvikling.
- **Personaleledelse:** Motiverer og leder med fokus på medindflydelse, arbejdsglæde og et sundt arbejdsmiljø.
- **Økonomi- og driftsansvar:** Sikrer overholdelse af budgetter og effektiv ressourceudnyttelse.
- **Strategisk udvikling:** Har kendskab til implementeringen af den nye ældrelov og kommunal sagsbehandling.
- **Kommunikation:** Er synlig og tilgængelig og sikrer samarbejdet med Faxe Kommune.

Vi forestiller os, at du:

- Har en sundhedsfaglig uddannelse og relevant lederuddannelse eller erfaring.
- Er fleksibel, positiv og lyttende.
- Bevarer overblikket i en travl hverdag.
- **Støtter vores kristne værdigrundlag.**

Vi tilbyder:

- Et spændende lederjob med stor mulighed for at præge udviklingen.
- En engageret personalegruppe og et stærkt fagligt miljø.
- Mulighed for at være både visionær og forankret i professionelle rutiner.
- Løn- og ansættelsesvilkår efter gældende overenskomst.

Yderligere oplysninger:
Se det fulde stillingsopslag og læs mere om Søndervang på https://sondervang.dk/

Kontakt:
Bestyrelsesformand Jan-Gunnar Wold, jgw@adventist.dk

Ansøgningsfrist: 1. juni 2026

Samtaler afholdes løbende og ansættelse sker snarest når den rette profil er fundet.

Plejecentret Søndervang, Rådhusvej 1, 4640 Faxe

Find gaven til fars dag – brudeparret – fødselsdagen – jubilæet – mærkedagen...

HOSIANNA.dk
Udfordringens webshop

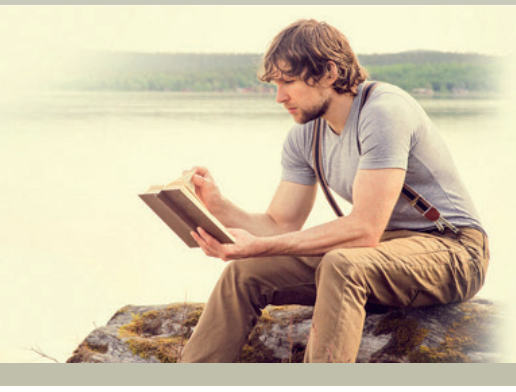

Bøger fra mange forlag – nye bøger – klassikere – bestsellere – bibelord i træ – stort udvalg af bøger til børn

Besøg vores webshop på Hosianna.dk

Foto: Valdemar Fischer

Hedemølle Efterskole ligger nær Bjerringbro. Stedet har tidligere fungeret som vandmølle ved Hedemølle Bæk – deraf navnet Bæk Festival.

Hedemølle Efterskole holdt 'Bæk Festival'

Lørdag den 9. maj 2026 var en festdag for de knap 100 elever på Hedemølle Efterskole ved Bjerringbro, da den længe ventede Bæk Festival blev afviklet.

Det fortæller skolens forstander, Kristian Wesenberg Andersen.

"Tilbage i oktober sidste år havde eleverne arrangeret et stort sponsorløb, og en stor del af pengene fra dette gik til netop Bæk Festival."

Udover musik byder festivalen også på masser af aktiviteter, rundvisninger, tombola, mad- og snackboder og meget andet.

Eleverne knoklede i ugerne op til festivalen med at bygge scene, male skilte, sætte telte op og indsamle gevinster til tombolaen, og lørdag den 9. maj kulminerede det hele så endelig – og det skete sammen med cirka 300 gæster i bragende solskin på to scener på Hedemølle Efterskoles terrasseområde.

Blandt kunstnerne var Abild, Wondo, Elo Kay og lovsangsbandet 'Under åben himmel'.

"Det blev en fantastisk dag, hvor eleverne fik lige den fest, de havde drømt om," slutter forstanderen.

Om efterskolen

Hedemølle Efterskole er en kristen efterskole nær Bjerringbro, som tilbyder både 8. 9. og 10. klasse.

Hedemølle Efterskole er oprettet af Evangelisk Luthersk Missionsforening (ELM), der er en missionsforening inden for folkekirken. Skolen lægger vægt på forkyndelse og kristent fællesskab.

Bodil

Fotos: Valdemar Fischer

LÆSERINDLÆG

Vi skal adskille kirken fra staten

Vi skal adskille kirken fra staten og helligdagene ligeså.

Jeg begik en fejl, da jeg på et tidspunkt skrev, at vi skal have obligatorisk kristendomsundervisning i folkeskolen; det skaber mere statslig styring, og det ønsker jeg så langt fra. Jeg har dog også skiftet ideologi fra national konservativ til liberalisme/libertarianisme. Vi skal ikke tage den frie vilje fra folk. Det går et eller andet sted også imod, hvad Bibelen lærer os, mener jeg. For Gud giver os frihed til at vælge, og det samme må gælde undervisning i kristendom, som vel egentlig også handler om, hvad forældrene ønsker, deres børn skal lære.

Kristendommen og de kristne værdier har en betydning, så længe folk giver det en betydning, det er ikke noget, som staten kan tvinge igennem. Jeg mener også, at det er farligt at give en socialdemokratisk stat så meget magt og indflydelse i kristendommen. Man kan se det med Store Bededag: at socialdemokratiske politikere sammen med Venstre sløjfede en kristen helligdag uden at spørge befolkningen. Hvis kirken og staten adskilles, kan staten ikke tage noget fra os, de ikke har råderetten over, og så må folk praktisere de helligdage og traditioner, der har betydning for dem.

Socialdemokratisme er en demokratisk og moderne version af socialisme, og her spiller kirken ingen rolle. Man tror, at staten skal styre, det er også i min optik derfor, at medlemstallet i folkekirken falder. Den såkaldte kulturkristendom er uden tro, men finansieres gennem staten, det er ikke noget, folk aktivt vælger til.

Man kan sige, at det er rart, at flertallet finansierer kirken for os som troende mindretal, men det varer ikke ved. Medlemstallet i folkekirken er faldende, måske også fordi kirken ikke er vedkommende, eller fordi den ikke er aktivt evangeliserende, men blot en statslig institution som man benytter, når man skal begraves, døbes eller giftes - og til jul.

Der findes særordninger som fx samvittighedsfrihed for præster, når det gælder vielse af to af samme køn. Men det er igen på politikernes nåde. Jeg mener, at det er en falsk tryghed at regne med som præst. Kirken har før skullet tilpasse sin teologi for at imødekomme tidens strømninger, som fx da Manu Sareen var kirkeminister og indførte ritualet for vielse af homoseksuelle.

Før eller siden vil der også komme et opgør med retten til forkyndelsesfrihed/samvittighedsfrihed, fordi der ikke er nogen lovsikret ret til forkyndelsesfrihed udover den generelle religionsfrihed. Det er ifølge Grundloven politikerne, som har magten over folkekirken - og dermed også over de ansatte præster. Så vil kirken sandsynligvis sprænges, og der vil kunne dannes en ny bekendelseskirke med traditionel forkyndelse for aktive kristne.

Hvis der kommer en adskillelse af stat og kirke, og hvis det bliver på ren kontingent betaling for kirkens medlemmer, så kan de aktive medlemmer betale kontingent og få retten til at vælge den præst, de gerne vil have.

Biskop Peter Skov Jakobsen taler om behovet for at genoplive debatten om en kirkeforfatning efter forløbet med Store Bededag, så jeg er ikke den eneste, der tænker i den retning.

JOACHIM NYGAARD ANDERSEN

(Forkortet af redaktionen)

Læserindlæg er udtryk for læserens egen holdning. Udfordringen forbeholder sig retten til at forkorte og udelade indlæg. Send dit indlæg til: redaktion@udfordringen.dk

Løs ugens kryds og tværs - og vind et gavekort!

Træn hjernecellerne – og vind måske et gavekort!

Vinder i kryds & tværs i uge 19-2026:

Marianne Larsen
Vejle Øst

Kodeord: Sødetabletter

Du kan også vinde et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk, hvis du finder kodeordet i denne uge ved at sammensætte de bogstaver, der står i felterne med tal.

Skriv kodeordet og send det sammen med dit navn og din adresse til: mail@udfordringen.dk

Kodeordet skal være Udfordringen i hænde senest tirsdag den 26.5.26. Vinderen får direkte besked (tjek mappen uønsket mail, hvis du ikke har modtaget din gavekode) og offentliggøres her på siden den 31.5.26.

Blandt de indsendte løsninger trækkes hver uge lod om et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk. Vælg mellem bøger, bibelord i træ, cd'er og film.

Kryds og tværsen leveres af bureauet Kehlet Aps, Varde.

God fornøjelse!

Scan qr-koden og se løsningen for uge 19:

						TILSKUER	TIDL. NORSK KONGE	FORMO-DER	ELENDIG	FILMIN-STRUK-TØR	MO-DERNE	LILLE MOTOR-CYKEL	BERØMT											
				DUF-TENDE				1																
				OVERBÆ-RENHED																				
				UD-STRAKT							TÆNDT / TONEART													
				TRÆKKE / HVILER					KONTRA / LEVN	2														
EN GOD BEGYNDELSE		SØLV-PAPIR	AFFÆRE / STEDORD				TO ENS / KJOLE			FIRS / PROFET						DEN-GANG / MANEGE		HOLDT FRED					
TEMA-SKINE								RINGE / UBESVÆ-RET			3		STÆVNE-MØDE / SPISE										
FEDT-STOF		4									MOTIO-NISTEN / FLINK													
HUMOR						LØBER / KVARTER						STEN / TAGE FEJL												
PARTI			BINDE-MIDLET / KIGGE						TRUFFET					RETNING / LILLE RUM										
GRÆSK Ø				FRISK / SAGN-KONGE								5	BAR / BIOGRA-FER											
SKYNDER SIG											SØMME / HÆNDE				RØG / ...? BLOT TIL LYST	6							
TALORD	7		DRENG / ...? DE JANEIRO								REDSKA-BET	8					BLIVE BØJET						
HAREM											TILSLUT-TET												
ROMER-TAL		BILSKILT / SEJLSKIB				VÆSNET					VÆKST				GB / KORT REJSE								
TRÆBLÆ-SER			9	TONE / ADELS-MAND							FORSTÅ / KORT-FARVE			BESKED / GADEN									
MIDT I TERRIN		10	HÅRMID-DEL / SOLO				PLANTE-FIBRE	EKSISTE-RER	BEVÆ-GES	SPÆNDE / TÆRTE					11								
HEJSE-VÆRKER													UDSIGT / TAB				UDLIG-NET						
OMRÅ-DER					VER-DENSDEL / AFSIDES							FOR-TÆLLE / SKUER												
KVÆL-STOF		BEGIVEN-HED						BYGNIN-GEN / PLANTE							PASSER	SKILT / FINDES							
				ANTAL / DAMP-SKIB		EFTER-LADT / RESPONS					ØDE-LAGDE / LUND			12										
							TO ENS / BUSK			SAMT / VÆRN			REPU-BLIK											
							13						NABOER / RUM			FØR K / GUDINDE								
				FIKS IDE					TRÆK-DYR					BÅD / SIDST I KAPLØB										
				BUS						INDTA-GET														

Find bøger fra mange forskellige forlag på

Hosianna.dk

*Fast fragt på 35 kr. uanset hvor meget du bestiller**

**Gælder ved levering i DK*

Giv et abonnement i gave!

Et abonnement på Udfordringen er en gave som varer længe!
- Med den trykte avis har man også adgang til alle artikler på nettet.

Bestil pr. mail på abonnement@udfordringen.dk eller ring på tlf. 7456 2202.

tvSyd følger livet i Blå Kors Danmark

I ny dokumentarserie skildrer tvSyd livet for mennesker, som kæmper med alkoholmisbrug, hjemløshed, ensomhed eller følelsen af at have mistet fodfæste. I serien 'Et råb om håb' kommer tvSyd tæt på mennesker i to af Blå Kors Danmarks tilbud i Syd- og Sønderjylland.

I mere end 130 år har Blå Kors Danmark hjulpet mennesker i udsatte livspositioner.

Første afsnit sendes den 17. maj på tvSyd og TV2 Play.

Serien er produceret af tvSyd og StoryPark Media og består af seks afsnit.

Martin og Ole kommer jævnligt på Blå Kors' værested Den Blå Oase i Aabenraa. De er blandt de gæster, man følger i serien. Foto: tvSyd og Storypark Media

Historien om Mao, der gjorde Kina til en socialistisk folkerepublik

Mao - Kinas røde tyran er en tysk dokumentarserie i tre afsnit fra 2025. Dokumentaren følger den unge revolutionære Mao Zedong i hans drøm om et forenet Kina og et kommunistisk samfund, der kan rejse sig efter kejserrigets fald og føre landet tilbage til dets tidligere storhed. Han og hans kommunistiske bevægelse bliver del af en lang og blodig borgerkrig, som først ender, da Mao i 1949 står ved Beijings porte.

Første afsnit sendes på DR2 19. maj kl. 20.35. Alle tre afsnit har dansk premiere den 19. maj klokken 06:00 på DRTV.

Syngende studerende foran en plakat med Mao og forsvarsminister Lin Biao, der spillede en central rolle i opbygningen af Maos personkult, blandt andet gennem udgivelsen af 'Maos Lille Røde'.

Udvalgte programmer på DR / Kristne TV-kanaler

DR1

Søndag 17/5
10.00 Gudstjenesten: Bente Klarlund - Vigtigheden af fællesskabet
Fællesskaber er vigtige, og derfor har Sofie Østergaard inviteret Bente Klarlund med til gudstjeneste om netop dem. Hun er nemlig vokset op i et stærkt fællesskab og har taget vigtigheden af dem med sig. Dog mener præst Mikkel Tode Raahauge, at det er vigtigt, at vi også taler om fællesskabernes slagside og ikke kun de positive af dem. Sendes på DR2 kl. 14.00.

Lørdag 23/5
18.50 Før søndagen med ugens salme: 'Verden er i farver'
Katrine Muff og Mathias Hammer introducerer ugens salme, og denne gang er det DR Juniorkoret, som synger.
I "Før søndagen" synger Muff, Hammer og DRs kor på skift fra den store danske sang- og salmeskat, der er opbygget gennem århundreder.

DR2

Søndag 17/5
14.00 Gudstjenesten: Bente Klarlund - Vigtigheden af fællesskabet.
Gendudsendelse fra DR 1.

Tirsdag 19/5
20.35 Mao - Kinas røde tyran (1:3) Fra 11 år
Tysk dokumentarserie fra 2025.
Den unge revolutionære Mao Zedong oplever et Kina i knæ. Efter kejserrigets fald er landet splittet og underlagt krigsherrer samt vestlige imperialistiske magter. Mao drømmer om et forenet Kina og et kommunistisk samfund, der kan føre landet tilbage til dets tidligere storhed.

Torsdag 21/5
21.00 Denzel Washington - Rollemodel for en generation
Fra 7 år. Fransk dokumentar fra 2023.
Denzel Washington (der flere gange har vidnet om sin kristne tro, red.) er blevet kåret som bedste skuespiller i det 21. århundrede af New York Times. Den dobbelte Oscar-vinder har i 40 år spillet et utal af forskellige roller og vundet mere anerkendelse end nogen anden sort skuespiller. I film efter film har han givet sorte deres retmæssige plads i historien. En ubestridt film-prins, hvis skæbne er formet af USA's historie.

GOD TV

Tlf. 98 90 91 50 - Email: info.scandinavia@god.tv
Download en app til iPhone, iPad eller Android eller se www.god.tv, hvor der findes 20 web kanaler 24/7.GOD Channel kan også ses 24/7 via parabol: ASTRA 4A 5º Ø Frekvens: 11.996 GHz, Polarisation: H, Symbol Rate: 27,500 Symbol/s: FEC: ¾. Kan også modtages fra Hotbird 13° øst og Eurobird 28,5° øst. Indgår i TV-pakken hos MoreTv. Findes i mange bredbånds- og kabelnet.

FGP-TV

FGP-Huset, Nygade 17,
3782 Klemensker, Tlf. 40870533
Mail: post@FGP.dk
Udsendelserne kan ses på FGP-TVs hjemmeside www.FGP.dk (Menupunkt: FGP-TVs IT-kanal)
Derudover minimum fire gange ugentlig på GospelChannel. Blandt andet onsdage kl. 19.00 og lørdage kl. 11.30.
GospelChannel er en gratis kanal på bl.a. CanalDigital.

KKR-TV i DK

Se kristent tv døgnet rundt her:
1. I hele landet på dit tv med en KKR tv-boks. Bestilles på www.kkrtv.dk / seerklubben@kkr-tv.dk eller tlf/sms: 35 31 00 57.
2. På MoreTV via TV, mobil og tablet i hele landet. Læs mere og bestil på moretv.dk eller ring 69 16 16 20 for mere info. Programoversigt på: kkrtv.dk/programmer.

More 2 life TV

Regionalt TV i MUX 1. Kanal Nord: Mandag - tirsdag 8:30, onsdag 23:00, torsdag 21:00, lørdag 10:00, søndag 11:00. Kanal Øst: Mandag - torsdag 8:30, lørdag 11:30, søndag 15:00.
Kanal Hovedstaden: Tirsdag 11:00, onsdag 15:30, torsdag 11:00, fredag 05:00.

SAT-7

Fire tv-kanaler som kan ses på Appen SAT-7 Plus:
• SAT-7 ARABIC (for familier på arabisk)
• SAT-7 KIDS (for børn på arabisk)
• SAT-7 PARS (for persisktalende seere i primært Iran, Afghanistan og Tadsjikistan)
• SAT-7 TÜRK (for tyrkisktalende seere i primært Tyrkiet og Aserbajdsjan)
Se mere på www.sat7.org og facebook.com/SAT7Network

Kanal 10

Kanal 10 er en norsk tv-kanal, der tjener som platform for forskellige kristne kirkeretninger med en vision om at vise, hvad der sker i kirkerne i Norge. Kanalen sender også danske programmer og indgår i MoreTV pakken. Se mere på www.kanal10.no

Loveworld TV

Kanal ASTRA 2a, 2b, 2d
28,2 grader E= øst. Engelsk kanal. Undervisning og helbredelsesudsendelser. Ekstra parabol muligvis nødvendig. Program og yderligere info.: www.loveworldtv.co.uk/

Airport UCB TV

Sender på regionale digitale net www.ucb.dk/ucbtv.htm Hovedstaden (Airport TV)
Mandag 07.30-08.00, torsdag 05.30-06.00, søndag 08.30-09.00, søndag 15.30-16.00.

Andre kanaler

På Thor 1o vest:
Vision Norge, Gospel Channel
Fr. 11247 Pol V Sr 24500 Fec 7/8.
På Astra 1 19,2o øst: Bibel TV Fr. 10832 Pol H SR 22000 Fec 5/6.
Astra 2 28,5o øst:
TBN Europe Revelation

Web-tv

GOD TV: www.god.tv
DKNET.TV www.dknet.tv
TBN - Trinity Broadcasting Network: www.tbn.org

Morgenandagten hver dag

Morgenandagten fra Domkirken i København sendes på P2 og DR2 alle dage fra mandag til lørdag kl. 8.05. Den 20 minutters udsendelse varetages på skift af kirkens præster.

Podcasts på Udfordringen.dk

På Udfordringen.dk/podcast/ finder du link til forskellige podcasts om tro, Jesus og kristendom. De mange podcasts udgives af forskellige kirker, organisationer og private udgivere.

Radio - Programmer om tro på P1

Søndag 17/5
10.03 Vodskov Kirke, Aalborg stift. 6. søndag efter påske
Prædikant: Birgitte Viftrup Mortensen
Organist: Per Allan Nielsen
Vært: Malene Fenger-Grøndahl
Salmer:
DDS 754: Se, nu stiger solen
DDS 289: Nu bede vi den helligånd
Nr. 860 i "100 salmer": Vi finder fred i kirken
Nr. 849 i "100 salmer": Igen berørt
DDS 787: Du som har tændt

11.03 Pilgrim - Ansgar – Nordens apostel
Har det nogen betydning at se tilbage og fejre et jubilæum for den første kristning af Danmark?
I år er det 1.200 år siden, Ansgar blev udsendt som missionær til Norden, og i Pinsen er der arrangeret et stort folkemøde i Ribe for at markere jubilæet. Sognepræst Signe von Oettingen fortæller fra Ribe om forberedelserne til folkemødet. Uden for Ribe Domkirke står en skulptur af Ansgar, der tolker Nordens apostel som en flertydig skikkelse. Har det stadig en betydning for vores selvforståelse at møde fortidens store skikkelser, eller er jubilæet for Ansgar i højere grad en lejlighed til at reflektere over vores egen samtid og dens kompleksitet. Forfatter Bodil Busk Sørensen genfortæller historier fra Ansgars begivenhedsrige liv. Der er tale om en genudsendelse fra DR's arkiv. I anledning af jubilæet har Aarhus Universitetsforlag udgivet bogen 'Ansgar. Nordens apostel gennem 1.200 år'. En af bogens redaktører, Carsten Bach-Nielsen, fortæller om forholdet imellem den måde, man i 1826, i 1926 og i dag har valgt at markere jubilæet for Ansgar. Hvad siger det om os selv og tiden, vi lever i?

15.03 Hvad ville Jesus have sagt? Når man døjer med trosbekendelsen
En kirkegænger har slået sig på trosbekendelsen og spørger: Hvorfor er det egentlig nødvendigt at sige trosbekendelsen hver søndag i kirken? Hvad laver Djævelen i trosbekendelsen? Hvorfor skal vi bekende tro på "en almindelig kirke"? Og hvad med "de helliges samfund" - er det ikke en udelukkelse af andre, lyder nogle af overvejelserne. En anden lytter undrer sig over, at der tilsyneladende kun er få tilbage, som mener, at det forkert at bande. "Jeg undrer mig i hvert fald, når jeg nu hører selv præster bande," skriver hun. Og endelig har en tredje lytter skrevet med spørgsmålet: "Hvor god er folkekirken egentlig til at tage imod de muslimer, som møder Jesus i drømme?" Sognepræsterne i panelet er i denne uge Mette Juul fra Flødstrup-Ullerslev kirker, Louise Britze fra Simeons Kirke på Nørrebro i København og Sylvester Roepstorff fra Brønshøj Kirke. De er alle tre gæster hos vært Anne-Grethe Bjarup Riis. Sendes også lørdag 22.03.

Lørdag 23/5
15.03 Ditlev og Døden
Livets afslutning er et evigt mysterium, som præst og forfatter Kristian Ditlev har sat sig for at undersøge gennem samtaler med aldeles levende mennesker, der på den ene eller anden måde har døden inde på livet.
Vært: Kristian Ditlev Jensen
Sendes også søndag kl. 19.03.

Pinsedag 24/5
10.03 Gudstjenesten fra Vor Frue Kirke, Aarhus, Aarhus stift. Pinsedag

Skulpturen af Ansgar blev skabt af billedhugger Hein Heinsen og opstillet foran Ribe Domkirke i 2015. I år fejres 1.200-års jubilæet for Ansgars udsendelse til Norden. Pilgrim ser nærmere på fejringen og sammenligner med tidligere fejringer. Foto: Pilgrim

Kristen lokalradio

København Rhema Radio

Morgenradio fra 06.00 til 10.00 på 106.3 FM. Lørdag kl. 06.00 til 13.00 Søndag kl. 06.00 til 21.00 på 106,3 FM. Natradio fra 00.00 til 06.00 på 103.4 FM
UCB Media på nettet 24/7: ucb.dk

Lumi Radio Aalborg

Sender prædikener, bibelundervisning, mødereportager og musikudsendelser med kristen musik 33 timer om ugen: lumiradio.dk, facebook.com/lumiradio. FM 92.2 MHz, 106.5 MHz, 107.4 MHz

Norea Radio Danmark

Webradio - http://norea.dk

Radio Ådalen

Egen antenne: Opsund: 96.4 MHz | Lønborg: 107.1 MHz Fællesantenne
Skjern: 97.0 MHz samt netradio: www.radio-aadalen.dk

Nordsjællands Kristne Radio & Radio KUR

Egen antenne: FM 92,8 MHz
Stofa net: 96,8 MHz
Netradio og podcast
Radio KUR (Kristen Ungdomsradio): Sender via egen YouTube kanal og via Facebook
www.nkradio.dk

Arkens radio

Kanal 2 i Esbjerg
Frekvens: 93.5 MHZ
Sydenergi: 90.3 MHZ
Web: arkensradio.dk

Radio fri-born.dk

Pinsekirken Bornholm, Sagavej 5, Rønne, sender internet-radio 24/7. Kan høres på mobil, iPad mm. ved at hente den globale lydstreaming-tjeneste TuneIns radio-app i PLAY og APP-Store. Når appen er installeret, søg efter fri-born.

Hovedformålet med at faste er samvær med Gud

Søren Eriksen er ikke vokset op med bibelundervisning om faste. Han er blevet inspireret til at faste gennem Bibelens beretninger og ved at læse om personer og vækkelser, hvor bøn og faste var central. "Fastens hovedformål er samvær med Gud. Mit ønske er, at vi som kirke og som enkeltpersoner får del i de løfter, som Gud har knyttet til bibelsk faste."

Af Lisbeth Morell Jepsen

Søren Eriksen, som er 63 år og en del af Luthersk Mission, forklarer, hvad han forbinder med ordet faste.

"Faste, som jeg forstår det, er at give afkald på mad, sociale medier og i en vis grad også begrænse socialt samvær. Afkaldets formål er at skabe et rum, hvor jeg på en mere koncentreret og fokuseret måde søger Gud og hans nærvær."

Søren understreger, at bøn, givertjeneste og faste ikke lægger noget til frelsen. Det er ikke noget, der giver os flere stjerner hos Gud eller noget, vi kan gøre for at imponere ham. Det er en mulighed, som Gud rækker os for at være i samværet med ham.

"For mig er faste ofte forbundet med kamp, og jeg kan ikke altid mærke Guds nærvær, når jeg søger ham i faste og bøn. Men jeg gør det alligevel, fordi der er knyttet løfter til det i Bibelen, og fordi Jesus opfordrer os til det."

Er fasten relevant i dag?

Søren er meget taknemmelig for sin opvækst i kirke og missionshus i Luthersk Mission, hvor han har fået god undervisning, og hvor Jesus, forsoningen og frelsen i ham har fyldt meget. Når Søren ser tilbage, er der alligevel noget, som han har manglet og savnet. Undervisning om faste og om velsignelserne, som er forbundet med det.

"Jeg tror, at årsagen til den manglende undervisning ligger i en misforstået angst for, at det kunne føre til en form for gerningsretfærdighed. Altså hvor jeg føler, at jeg skal præstere i mit kristenliv i stedet for at hvile i det, Jesus har gjort for mig. Men jeg mener slet ikke, at det ene behøver at udelukke det andet."

Han siger også, at fasten måske er blevet praktiseret, uden at der er blevet talt om det. I Bibelen er der en naturlig diskretion forbundet med at tale om faste. Måske kan det være en del af forklaringen.

Jesus sidestiller i en af sine taler bøn, givertjeneste og faste. Han omtaler det, som en del af den kristnes skjulte liv med Gud. Lagt sammen med Bibelens øvrige skildringer af fasten ser Søren en klar forventning om at faste – det er ikke ubetydeligt i livet med Gud.

"Jesus siger, når I faster. Alligevel tænker jeg det ikke som et påbud, men der ligger for mig at se en forventning, fordi Jesus siger "når" og ikke "hvis". Jeg læser det som et udtryk for Jesu ønske for os om, at vi får del i fastens velsignelser og løfter."

Der kommer en tid for faste

Da farisæerne spørger Jesus, hvorfor hans disciple ikke faster, svarer han, at det gør de ikke, fordi de sammen med ham. Jesus omtaler sig selv som brudgommen og disciplene som sine brudesvende. Han siger samtidig, at der kommer en tid, hvor han er taget fra dem, og da skal de faste.

"Det kan ikke siges tydeligere. Da Jesus var sammen med sine disciple på jorden, behøvede de ikke at faste. Men når Jesus var taget fra dem, skulle de faste. Vi lever i den tid nu, hvor Jesus fysisk er taget fra os," siger Søren og fortsætter: "Ønsker vi at være tro mod Jesu ord, må vi også forholde os til faste, selvom det kan udfordre vores magelighed."

"Kristus sidder nu ved Guds højre hånd, mens vi venter på, at han kommer tilbage for at hente kirken, der er Jesu brud. Lad os gøre, hvad vi kan og har mulighed for, så vi er rede og klar, når han kommer."

Lad fasten være skjult

Den, som gerne vil faste, skal forsøge at stille skarpt på sit motiv for at faste.

En af farerne er nemlig, at man faster for at blive set af mennesker.

Medmindre man er en del af en kollektiv faste, som man er blevet enige om at gå ind i, fx nogle stykker sammen eller som menighed, er fasten beskrevet som noget, man gør i det skjulte. På den måde bliver det en sag mellem Gud og mig.

"Når det er sagt, ved jeg, at folk omkring mig ikke kan undgå at vide, at jeg faster. Der er ting, som jeg holder mig fra - fx noget så grundlæggende som at spise. Når man faster i det skjulte, lover Jesus det helt vidunderlige, at vores himmelske far, der ser i det skjulte, vil belønne den fastende."

Søren Eriksen begyndte at faste, da han var midt i fyrrene, og tilskyndelserne til at faste er blandt andet kommet, når han har læst om andre, som har fastet. Privatfoto

Udover risikoen for at faste for syns skyld, nævner Søren også to andre fælder.

Fasten må ikke blive noget, som jeg gør for at blive mere retfærdig i Guds øjne. Det må heller ikke blive en handling, som jeg gør for at opsøge oplevelser, tegn og undere.

"Når fasten er centreret om Kristus, kan fasten og bønnen åbne for velsignelser, som vi kun kan få der," siger Søren smilende.

Hvorfor skal jeg give afkald?

"Faste er en form for offer, hvor jeg frivilligt afgiver noget af min magelighed for at have fokus på samværet med Jesus. Dette offer er for intet at regne til sammenligning med Jesu offer. Jesus var i Himlen i en herlighed, som vi slet ikke forstår. Han var i et tæt fællesskab med Faderen og Helligånden. Han gav afkald på sin guddomsherlighed for at blive som os mennesker. Jesus ofrede sig på korset for at redde os fra en evighed borte fra Gud. Hvilket offer for mig og af kærlighed til mig."

Søren understreger, at fordi Jesus var villig til at følge og gøre Faderens vilje også gennem sin død og opstandelse, har Faderen højt ophøjet Jesus og givet ham navnet over alle navne. Gud knyttede velsignelse til Jesu offer.

"Har Jesus ofret det i kærlighed til mig, er det et meget lille offer for mig at skulle give afkald på mad, sociale medier og fællesskab en gang imellem."

"Har Jesus ofret det i kærlighed til mig, er det et meget lille offer for mig at skulle give afkald på mad, sociale medier og fællesskab en gang imellem. Også fordi afkaldenes formål er at koncentrere mig om samvær med ham."

Efter Jesus var blevet døbt, førte Helligånden ham ud i ørkenen, hvor han fastede i fyrre dage. Derefter vendte Jesus tilbage i ånd og kraft.

"Jeg tror, at fasten for Jesus var en slags forberedelse til det, der ville komme."

Det kan kun ske ved bøn og faste

I Bibelen er der en beretning, hvor en far kommer til Jesus med sin søn, som er plaget af onde ånder. De vælter drengen ind i ild og vand. Inden da har disciplene forsøgt at drive åndsmagterne ud af drengen, hvilket ikke lykkedes.

"Senere spørger disciplene Jesus, hvorfor de ikke kunne sætte drengen fri. "Den slags drives kun ud ved bøn og faste," svarede Jesus. Det viser for mig, at der er knyttet en velsignelse og kraft til bøn og faste, som kun udløses, når vi beder og faster."

Vi opfordres også i Bibelen til at bringe vores legemer som et levende offer, der er Gud til behag og til at lade os forvandle gennem sindets fornyelse.

Søren tænker også, at fasten kan være en del af sindets fornyelse,

"Vi lever i en tid, hvor vi konstant bliver bombarderet af oplysninger, som lagrer sig i sindet. Der er konstant noget, som vi skal forholde os til på telefonen, i fjernsynet og på sociale medier, Alt sammen noget, der kan give uro i sind og tanker. Her kan faste, læs målrettet samvær med vores himmelske far i bøn og bibellæsning, være med til at give fornyet fokus."

Søren begyndte selv at faste, da han var midt i fyrrene og tilskyndelserne til at faste er blandt andet kommet, når han har læst om andre, som har fastet blandt andet Billy Graham. En amerikansk baptist præst og vækkelsesprædikant og forfatter. Han anses for at være en

> *Vi lever i den tid nu, hvor Jesus fysisk er taget fra os. Ønsker vi at være tro mod Jesu ord, må vi også forholde os til faste, selvom det kan udfordre vores magelighed."*
>
> **- Søren Eriksen**

af de vigtigste skikkelser i den evangeliske kristne bevægelse. Billy Graham sagde på baggrund af sine personlige erfaringer med fasten: "Fasten er som en åndelig atombombe, der kan sprænge selv de tykkeste mure.

Hans og andre kristnes frimodighed til at fortælle om fasten er sammen med de bibelske beretninger og Jesu opfordring blevet en katalysator for mig."

Bibelske grunde til faste

Søren tænker, at bøn og faste kan sætte skub i forståelsen og tilegnelsen af Guds åbenbarede ord i Bibelen. Sandhed, som for os er skjult, hvis ikke Guds lys giver os en forståelse af det. De, der ikke tror på Jesus, ser blot den fysiske verden. De er blinde for, hvad Gud har gjort, og for, hvad han gør idag.

"Når vi læser i Bibelen og åbner os for den åndelige virkelighed, som er lige så faktuel og virkelig, som den fysiske virkelighed, er vi dybt afhængige af Guds Hellige Ånd, som åbenbarer sandheden for os. Forståelser, der gør Bibelens ord utroligt spændende og vigtige at tilegne sig. I hvert fald hvis man ønsker en sand forståelse af såvel den åndelige verden som den fysiske."

I Bibelen nævnes kollektiv faste adskillige steder.

Blandt andet i forbindelse med den store forsoningsdag, i forbindelse med nationale ulykker, hvor folket samlede sig for Guds ansigt i bøn og faste. Når Israel blev truet af angreb, ved landesorg, og når folket trængte til Guds hjælp, ledelse og beskyttelse.

Den individuelle faste oplever man i forbindelse med sorg, i bøn og forbøn, i speciel åndelig nød og kamp, som tegn på sorg over synd, under sygdom, før store afgørelser.

Fastens længde og indhold kan variere. Profeten Jonas blev sendt til byen Nineve med Guds dom over byen. Byen blev skånet, fordi indbyggerne angrede og bad og fastede i tre dage. Dyrene i byen fastede også.

Daniel fastede på den måde, at han i en periode undlod at spise kød og drikke vin. Den første menighed var i bøn og faste i forbindelse med vigtige beslutninger fx ved udsendelsen af missionærer. Paulus fastede også ofte.

Eksemplerne i Bibelen er mange og giver os et billede af, at fasten har været en naturlig del af troen og livet med Gud.

Tag små skridt

"Er man ikke vant til at faste, er det vigtigt på forhånd at sætte sig ind i, hvordan man går ind i en faste og også ud af den. Særligt hvis det er en faste, der strækker sig over flere dage. Der findes mange oplysninger på nettet. Får man medicin eller kæmper med helbredet, er det klogt at kontakte lægen, inden man begynder. Det er også vigtigt at starte i det små. For eksempel ved at springe et enkelt måltid over. Så kan man forlænge fasten langsomt. Man skal drikke rigeligt med vand, når man faster," slutter Søren med et hjerteligt smil.

Styrk dit åndelige liv

Med Gud til faste
- Fem perspektiver

"Det gode ved denne bog er, at den tager alt det 'tunge' væk ved fasten og er befriende at læse, fordi den så godt forklarer, hvor stor en glæde og hjælp, der er i Gud, Jesus og Helligånden."

60 sider. 69,95 kr.
Af Peter Edlef Nissen

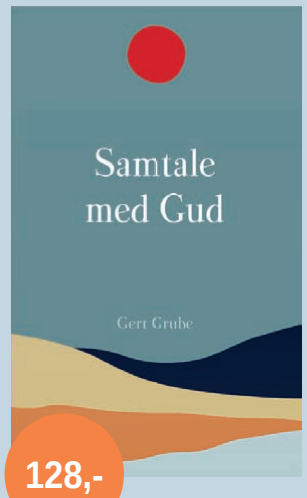

'Samtale med Gud' er en andagtsbog med Gert Grubes bønner til Gud.

"...mange gange kan vi føle, at en enkelt mands bøn er utilstrækkelig. Det er denne skepsis, jeg vil til livs..."
skriver forfatteren i forordet.
Brug bogen i din andagtstid som inspiration til din egen samtale med Gud. 149 sider.

128,-

Hosianna.dk

MUSIK TJEK

Musikalsk samarbejde mellem Brandon Lake og Nick Jonas fra Jonas Brothers

Af Kristina Ruhe Dall Sørensen

Brandon Lake er en kendt, kristen, amerikansk artist, som skriver og udgiver sine egne sange. I den seneste tid har han oplevet stor popularitet, både fordi han har været nomineret til en grammy, og fordi han har samarbejdet med forskellige andre kunstnere. Han er desuden kendt for at være en del af Maverick City Music, som blandt andet har udgivet 'Praise'.

Brandon Lakes seneste samarbejde er med Nick Jonas, som er en af de tre brødre i gruppen Jonas Brothers, der nød stor succes i 00'erne.

Jonas Brothers er et amerikansk pop-rock band, der blev dannet i 2005, og som bestod af de tre brødre Kevin, Joe og Nick Jonas. De opnåede stor berømmelse gennem Disney Channel i slut-00'erne, især med filmen Camp Rock (2008). Efter en længere pause er gruppen vendt tilbage med ny musik i 2023.

Tillid og håb

Brandon Lake og Nick Jonas har sammen udgivet en sang, der hedder 'The Author', og et remix af Nick Jonas' sang 'Hope'.

Omkvædet i sangen på 'The Author' lyder:

So who am I? Who am I?
Am I just a poor preacher's prodigal son?
Troubled child, running wild
Chasing the glory instead of the One
Who says that I, even I, have something still left to offer?
So who am I?
Who am I to question the pen in the hands of the Author?

Omkvædet sætter spørgsmålstegn ved, hvem er jeg? Et problembarn, der reagerer vildt, jager hæder og ære i stedet for at have tillid til kuglepennen i forfatterens hånd? Forfatteren her er Gud.

I remixet af 'Hope' synger Nick Jonas blandt andet om behovet for håb og om, at han håber, at Djævlen vil løsne sit greb i ham. Den handler blandt andet om, at hans tro er stærk, og han venter på, at han kommer på den anden side af et mirakel.

Har kæmpet med troen

Nick Jonas har fortalt i et interview, at han er kommet tilbage til sin tro. Han kom til at slås med sin tro, fordi hans far blev fyret i den kirke, han var ansat i, samtidig med at Jonas-brødrene var ved lancere deres karriere. Så midt i det hele forsvandt deres netværk og det fællesskab, de havde været en del af.

Forandringerne og presset fra karrieren skubbede Jonas ud i at kæmpe med sin tro. Det hele kolliderede på én gang, og pludselig så livet anderledes ud.

"Det krævede megen tro og

spørgsmål til min tro. Min relation med Gud skulle omdefineres, imens jeg gennemgik de sværeste tider i mit liv. Igennem årene efter dette brud med kirken satte jeg spørgsmålstegn ved troen. Jeg kan med sikkerhed sige i dag, at min tro og relation med Gud er intakt," har Nick Jonas fortalt i et interview.

Personligt synes jeg, det er stort vidnesbyrd og nogle virkelig fantastiske sange, de to har lavet. Sangene fortæller og beskriver en del af mennesket, som ofte kommer i kamp med sig selv, men hvor vi bare burde lade Gud komme til.

Det er et interessant samarbejde, som jeg håber at komme til at høre mere til.

Brandon Lake (t.v.) og Nick Jonas (Jonas Brothers) har hver især markeret sig på den internationale musikscene. Nu har de sammen udgivet lovsangen 'The Author'. Lakes samarbejde med Jonas følger efter april-udgivelsen af 'The Jesus I Know Now' med countryartisten Lainey Wilson. Jonas udgav også for nylig et remix af sin sang 'Hope' med Lake fra sit album 'Sunday Best'.

Dette års vinder af American Idol Hannah Harper. Foto: Kathy Hutchins / Shutterstock.com

American Idol blev til en lovsangsaften

Af Eilis Jokszies

'American Idol' er, hvad X-factor er i Danmark: En musikkonkurrence, hvor der fødes nye talenter. I USA har der i alt været 24 sæsoner. Men et afsnit i denne sæson (Sæson 24) blev helt speciel. Påskens afsnit forvandlede sig nemlig fra konkurrence til en decideret lovsangsaften.

Solisterne havde fået til opgave at synge 'Songs of Faith' – altså sange om tro. Den aften forvandlede det første liveshow sig til en lovsangsaften, hvor de 14 solister optrådte med salmer og moderne trosbaseret musik. Afsnittets formål var at opmuntre deltagerne og give dem mulighed for at dele musik med dyb personlig betydning. Solisterne havde ikke fået at vide, at de specifikt skulle synge kristne sange eller sange om Jesus – alligevel valgte de at gøre det.

Lovsang og bøn

Dommerne Lionel Richie og Luke Bryan åbnede showet med 'Jesus Is Love', ledsaget af deltagere, der fyldte scenen i en korlignende formation. Senere bad børneprædikant Luke Tillman en bøn, mens både deltagere og publikum løftede deres hænder i tilbedelse undervejs.

Personlige vidnesbyrd

Solisterne havde valgt sange, som havde personlig betydning for dem, og de knyttede deres vidnesbyrd til sangene. Solisterne sang frimodigt om deres tro på Jesus og det skabte en helt særlig atmosfære i studiet.

Den 29-årige deltager Kyndal Inskeep gav sit personlige vidnesbyrd efter at have opført en medrivende gengivelse af den klassiske salme 'Nothing But the Blood of Jesus'. Hun fortalte om sin tidligere kamp mod depression, og hvordan hendes tro reddede hende.

"Jeg tabte næsten kampen," fortalte den 29-årige deltager og tilføjede, at Helligåndens tilstedeværelse var "overvældende" under aftenens optrædener. Flere solister delte også deres vidnesbyrd i løbet af aftenen.

Vinder gav æren til Jesus

Hannah Harper, som har været kristen, siden hun var barn, var synligt bevæget hele aftenen. Hun fortalte, at hun "græd hele tiden", og makeupartister trådte til gentagne gange, mens hun kæmpede for at samle sig.

"At være så åben om mit forhold til Jesus på en platform som denne, er en utrolig ære for mig," sagde hun.

I mandags blev vinderen fundet og det blev Hannah Harper, som gav æren til Jesus:

"Jeg er overordentlig taknemmelig for de døre, Gud har åbnet, og for muligheden for at gå denne vej," sagde hun og citerede Jeremias 29, 11: "For jeg véd, hvilke planer jeg har for jer."

Da hun vandt, valgte hun at synge sangen 'At the cross' af Chris Tomlin, som også var den sang, hun fremførte i 'Songs of Faith'-afsnittet.

Det særlige afsnit har trukket overskrifter verden over på grund af sit fokus på Jesus og er det hidtil mest sete afsnit af alle.

EFTERTANKE

Den oversete plante

For nogle måneder siden fik jeg en plante. Da jeg fik planten, var den ikke så stor, men havde fine nye skud. For at give den optimale betingelser stillede jeg den i et solfyldt vindue på 1. sal på badeværelset.

Mine andre planter er fordelt på stueetagen, hvor de bliver vandet, når jeg vasker tøj, og tørretumbleren skal tømmes for vand. Planten ovenpå gav jeg vand, når jeg huskede det og lige kom forbi. En dag opdagede jeg, at plantens blade var krøllet sammen, og jorden helt udtørret. Solen havde stået på og havde overvarmet bladene og det ekstra vand, jeg havde hældt i underskålen, var fordampet.

Jeg løftede forsigtigt planten op og kunne se, at nogle af rødderne var så udtørrede, at de var lukket sammen og ikke kunne drikke af vandet. De dårligste rødder måtte jeg klippe af og i stedet for at lade rødderne drikke fra en balje med vand, var jeg nødt til at overrisle planten hver dag med lidt vand med gødning i, indtil rødderne var etableret så meget, at de igen kunne drikke og tage næring ind.

Min intention havde været at give planten de bedste betingelser, men i stedet blev planten overset. Hvor de andre planter i huset får vand regelmæssigt, ofte i det samme interval, fik denne plante kun noget, når jeg kom i tanke om den. For at kompensere havde jeg fyldt ekstra vand i underskålen, men planten kunne ikke nå at trække vandet op, inden det fordampede, og plantens tilstand gjorde, at dens rødder ikke var stærke nok.

Under den daglige vanding kom jeg til at tænke på parallellerne i mit eget liv. I en travl hverdag er min ugentlige intention om selvomsorg det punkt, der først slettes på *todo*-listen. Hvorfor? Måske fordi det ikke virker så akut som alt det andet, jeg skal. Jeg kan let bilde mig selv ind, at det ikke betyder så meget, og jeg kan nå det i ugen efter. Ugen efter er der givetvis den samme situation, fordi tiden ikke kommer, hvis jeg ikke tager den. Samtidig er det et aspekt, at det for mig er lettere at give omsorg end at være i modtagerrollen. Andres behov larmer højere og mere vedvarende. Risikoen er, at mine rødder bliver så beskadigede, at jeg ikke kan drikke af vandet - eller livets omstændigheder gør, at bladene krøller sig sammen og visner.

Et centralt bud i min tro er det dobbelte kærlighedsbud: "Du skal elske din næste som dig selv." I det ligger en indbydelse til at være og tage imod overrislingen af det levende vand, før du går ud og elsker din næste.

Af Dorthe Sandvad
autoriseret coach

Prøv Udfordringen GRATIS i 2 måneder

Tilbuddet er helt uforpligtende og stopper automatisk, når de to måneder er gået, medmindre du ønsker at fortsætte. Læs mere på udfordringen.dk/tilbud eller scan QR-koden:

En bog der giver HÅB FOR I MORGEN

Denne bog er en mors gribende og ærlige fortælling om at finde håb i kaos. Om at stå midt i stormen – i et ensomt land.

- At kæmpe desperat for sit barn, sin familie og sit ægteskab.
- At måtte spørge: Hvem kender egentlig mit barn bedst?
- At opleve at troen på Gud midt i kaos giver styrke og håb til at fortsætte.

199,-

Hosianna.dk

Følg Udfordringen på Facebook og Instagram, hvis du vil holde dig opdateret på historier og indhold fra avisen.